

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 2

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65
3 stycznia 2022

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2022/C 2/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2022/C 2/02

Sprawa C-319/19: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad – Bułgaria) – Komisja za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo / ZV, AX, „Meditsinski tsentar po dermatologia i estetchna meditsina PRIMA DERM” OOD [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/42/UE – Zakres stosowania – Ustawodawstwo krajowe przewidujące konfiskatę nielegalnie nabytego mienia w braku skazania za przestępstwo]

2

2022/C 2/03

Sprawa C-636/19: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Y / CAK [Odesłanie prejudycjalne – Transgraniczna opieka zdrowotna – Pojęcie „ubezpieczonego” – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 1 lit. c) – Artykuł 2 – Artykuł 24 – Prawo do świadczeń rzeczowych udzielanych w państwie miejsca zamieszkania na rachunek państwa członkowskiego zobowiązanego do wypłaty emerytury – Dyrektywa 2011/24/UE – Artykuł 3 lit. b) ppkt (i) – Artykuł 7 – Zwrot kosztów opieki zdrowotnej udzielonej w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania i państwo członkowskie zobowiązane do wypłaty emerytury – Przesłanki]

3

PL

2022/C 2/04	Sprawa C-650/19 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2021 r. – Vialto Consulting Kft. / Komisja Europejska [Odwołanie – Skarga o odszkodowanie – Odpowiedzialność pozaumowna – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Zarządzanie zdecentralizowane – Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) – Kontrole na miejscu – Rozporządzenie (Euratom, WE) nr 2185/96 – Artykuł 7 – Dostęp do danych informatycznych – Czynności w zakresie kryminalistyki cyfrowej – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań – Prawo do bycia wysłuchanym – Krzywda]	3
2022/C 2/05	Sprawa C-909/19: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Iași – Rumunia) – BX / Unitatea Administrativ Teritorială D. [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Dyrektywa 2003/88 WE – Organizacja czasu pracy – Artykuł 2 pkt 1 i 2 – Pojęcia „czasu pracy” i „okresu odpoczynku” – Obowiązkowe szkolenie zawodowe odbywane z inicjatywy pracodawcy]	4
2022/C 2/06	Sprawy połączone od C-915/19 do C-917/19: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Eco Fox Srl (C-915/19), Alpha Trading SpA unipersonale (C-916/19), Novaol Srl (C-917/19) / Fallimento Mythen SpA (C-915/19), Ministero dell’Economia e delle Finanze, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, Ministero dello Sviluppo economico (od C-915/19 do C-917/19), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (C-915/19) [Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Rynek biodiesla – System pomocy ustanawiający kwoty biodiesla zwolnione z zapłaty podatku akcyzowego – Zmiana zatwierdzonego systemu pomocy – Zmiana kryteriów przydziału kwot – Obowiązek uprzedniego zgłoszenia do Komisji Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 – Artykuł 1 lit. c) – Pojęcie „nowej pomocy” – Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 – Artykuł 4 ust. 1 – Pojęcie „zmiany pomocy istniejącej”]	5
2022/C 2/07	Sprawa C-95/20: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – „VARCHEV FINANS” EOOD / Komisja za finansov nadzor [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2014/65/UE – Rynki instrumentów finansowych – Rozporządzenie delegowane (UE) 2017/565 – Firmy inwestycyjne – Artykuł 56 – Ocena adekwatności i powiązane obowiązki w zakresie prowadzenia rejestrów – Artykuł 72 – Przechowywanie danych – Zasady przechowywania – Informacje dotyczące kategoryzacji klientów – Informacje o kosztach i opłatach związanych z usługami inwestycyjnymi]	6
2022/C 2/08	Sprawa C-109/20: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen – Szwecja) – Republiken Polen / PL Holdings Sàrl [Odesłanie prejudycjalne – Umowa między Rządem Królestwa Belgii i Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga, z jednej strony, a Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z drugiej strony, w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisana w dniu 19 maja 1987 r. – Postępowanie arbitrażowe – Spór między inwestorem z jednego państwa członkowskiego a innym państwem członkowskim – Sprzeczna z prawem Unii klauzula arbitrażowa zawarta w tej umowie – Nieważność – Zapis na sąd polubowny ad hoc między stronami tego sporu – Udział w postępowaniu arbitrażowym – Milcząco wyrażenie przez owo inne państwo członkowskie woli zawarcia tego zapisu na sąd polubowny – Niezgodność z prawem]	6
2022/C 2/09	Sprawa C-123/20: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Ferrari SpA / Mansory Design & Holding GmbH, WH [Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Wzory wspólnotowe – Artykuły 4, 6 i 11 – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do wzoru – Niezarejestrowany wzór wspólnotowy – Postać części produktu – Warunki ochrony – Część składowa produktu złożonego – Indywidualny charakter – Czynność publicznego udostępnienia]	7
2022/C 2/10	Sprawy połączone C-197/20 i C-216/20: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (C-197/20) i C.E. Roper GmbH (C-216/20) / Hauptzollamt Hannover (C-197/20) i Hauptzollamt Hamburg (C-216/20) [Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Podpozycje taryfowe 1521 90 91 i 1521 90 99 – Wykładnia not wyjaśniających do podpozycji 1521 90 99 – Wosk pszczeli wytopiony i ponownie zestalony przed przywozem]	8

2022/C 2/11	Sprawy połączone C-221/20 i C-223/20: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Postępowania wszczęte przez A Oy (C-221/20), B Oy (C-223/20) [Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Dyrektywa 92/83/EWG – Podatki akcyzowe – Piwo – Artykuł 4 ust. 2 – Możliwość stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego do piwa produkowanego przez niezależne małe browary – Traktowanie dwóch lub więcej małych browarów jako jednego niezależnego małego browaru – Obowiązek transpozycji]	8
2022/C 2/12	Sprawa C-324/20: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt B / X-Beteiligungsgesellschaft mbH [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/112 WE – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Świadczenie usług – Artykuł 63 – Wymagalność VAT – Artykuł 64 ust. 1 – Pojęcie „świadczenia związanego z płatnością rat” – Świadczenie o charakterze jednorazowym płatne w ratach – Artykuł 90 ust. 1 – Obniżenie podstawy opodatkowania – Pojęcie „niewywiązania się z płatności”]	9
2022/C 2/13	Sprawa C-357/20: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien – Austria) – IE / Magistrat der Stadt Wien [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Dyrektywa 92/43/EWG – Artykuł 12 ust. 1 – System ścisłej ochrony gatunków zwierząt – Załącznik IV lit. a) – Cricetus cricetus (chomik europejski) – Tereny odpoczynku i tereny rozrodu – Pogarszanie stanu lub niszczenie]	10
2022/C 2/14	Sprawa C-462/20: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l’Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti / Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2003/109/WE – Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi – Artykuł 11 – Dyrektywa 2011/98/UE – Prawa pracowników z państw trzecich posiadających jedno zezwolenie – Artykuł 12 – Dyrektywa 2009/50/WE – Prawa obywateli państw trzecich posiadających niebieską kartę UE – Artykuł 14 – Dyrektywa 2011/95/UE – Prawa beneficjentów ochrony międzynarodowej – Artykuł 29 – Równość traktowania – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Artykuł 3 – Świadczenia rodzinne – Pomoc społeczna – Ochrona socjalna – Dostęp do towarów i usług – Uregulowanie państwa członkowskiego wykluczające możliwość korzystania przez obywateli państw trzecich z „karty rodziny”]	11
2022/C 2/15	Sprawy połączone C-428/21 PPU i C-429/21 PPU: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych wobec HM (C-428/21 PPU), TZ (C-429/21 PPU) [Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 27 ust. 3 lit. g) i art. 27 ust. 4 – Wniosek o wyrażenie zgody na ściganie innych czynów niż te, które uzasadniały przekazanie – Artykuł 28 ust. 3 – Wniosek o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie zainteresowanej osoby innemu państwu członkowskiemu – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Prawo zainteresowanej osoby do bycia wysłuchaną przed wykonującym nakaz organem sądowym – Zasady]	12
2022/C 2/16	Sprawa C-84/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 11 lutego 2021 r. – Iveco Orecchia SpA / Brescia Trasporti SpA	12
2022/C 2/17	Sprawa C-415/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2021 r. w sprawie T-310/20, Comercializadora Eloro / EUIPO – Zumex Group (JUMEX), wniesione w dniu 7 lipca 2021 r. przez Comercializadora Eloro S.A.	13
2022/C 2/18	Sprawa C-508/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie rozszerzonym) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 w sprawie T-47/19, Dansk Erhverv / Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2021 r. przez Komisję Europejską	14
2022/C 2/19	Sprawa C-509/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie rozszerzonym) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 w sprawie T-47/19, Dansk Erhverv / Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2021 r. przez Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)	15

2022/C 2/20	Sprawa C-511/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 r. w sprawie T-202/17, Calhau Correia de Paiva / Komisja, wniesione w dniu 19 sierpnia 2021 r. przez Komisję Europejską	16
2022/C 2/21	Sprawa C-544/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Mainz (Niemcy) w dniu 31 sierpnia 2021 r. – ID / Stadt Mainz	17
2022/C 2/22	Sprawa C-552/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 7 września 2021 r. – FT / Land Hessen	18
2022/C 2/23	Sprawa C-562/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 14 września 2021 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany wobec X / Openbaar Ministerie	19
2022/C 2/24	Sprawa C-563/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 14 września 2021 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany wobec Y / Openbaar Ministerie	20
2022/C 2/25	Sprawa C-566/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 września 2021 r. – AA / Banca S	20
2022/C 2/26	Sprawa C-568/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 16 września 2021 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / E. i S.	21
2022/C 2/27	Sprawa C-575/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien (Austria) w dniu 20 września 2021 r. – WertInvest Hotelbetriebs GmbH	21
2022/C 2/28	Sprawa C-614/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 4 października 2021 r. – G / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	23
2022/C 2/29	Sprawa C-636/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 października 2021 r. – NN / Regione Lombardia	24
2022/C 2/30	Sprawa C-639/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 19 października 2021 r. – PB / Geos SAS, Geos International Consulting Limited	24
2022/C 2/31	Sprawa C-314/20: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – LU / Autoridade Tributária e Aduaneira	25
Sąd		
2022/C 2/32	Sprawa T-268/17: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu [Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]	26
2022/C 2/33	Sprawa T-269/17: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu [Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]	26
2022/C 2/34	Sprawa T-270/17: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu [Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]	27

2022/C 2/35	Sprawa T-271/17: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu [Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]	27
2022/C 2/36	Sprawa T-318/17: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu [Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]	28
2022/C 2/37	Sprawa T-411/18: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – WM / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie – Konkurs otwarty EPSO/AD/338/17 – Decyzja komisji konkursowej o niedopuszczeniu skarżącego do kolejnego etapu konkursu – Artykuły 21 i 26 Karty praw podstawowych – Artykuł 1d ust. 1, 4 i 5 regulaminu pracowniczego – Racjonalne usprawnienia – Zasada niedyskryminacji ze względu na niepełnosprawność – Dyrektywa 2000/78/WE – Odpowiedzialność – Szkoda majątkowa i krzywda]	29
2022/C 2/38	Sprawa T-220/20: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2021 r. – Kerstens / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Artykuł 266 TFUE – Dochodzenia administracyjne – Zasada dobrej administracji – Zasada bezstronności – Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o zadośćuczynienie]	29
2022/C 2/39	Sprawa T-239/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Stada Arzneimittel / EUIPO – Pfizer (RUXXIMLA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego RUXXIMLA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RUXIMERA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	30
2022/C 2/40	Sprawa T-248/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Stada Arzneimittel / EUIPO – Pfizer (RUXYMLA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego RUXYMLA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RUXIMERA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	30
2022/C 2/41	Sprawa T-353/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – AC Milan / EUIPO – InterES (ACM 1899 AC MILAN) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy ACM 1899 AC MILAN – Wcześniejsze krajowe słowne znaki towarowe Milan – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001) – Brak zmiany odróżniającego charakteru]	31
2022/C 2/42	Sprawa T-443/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Sanford / EUIPO – Avery Zweckform (Etykiety) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający etykietę – Wcześniejszy wzór – Dowód ujawnienia – Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Dowody przedstawione po upływie wyznaczonego terminu – Uznanie przysługujące izbie odwoławczej – Artykuł 63 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002]	32
2022/C 2/43	Sprawa T-500/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Selmikeit & Giczella / EUIPO – Boehmert & Boehmert (HALLOWIENER) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy HALLOWIENER – Brak rzeczywistego używania – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	32
2022/C 2/44	Sprawa T-542/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Stada Arzneimittel / EUIPO – Pfizer (RUXIMBLIS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego RUXIMBLIS – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RUXIMERA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	33

2022/C 2/45	Sprawa T-572/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Spisto / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/371/19 – Decyzja komisji konkursowej o niedopuszczeniu skarżącego do kolejnego etapu konkursu – Kryterium dla oceny doświadczenia zawodowego – Zgodność kryterium użytego przez komisję konkursową z ogłoszeniem o konkursie]	33
2022/C 2/46	Sprawa T-599/20: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2021 r. – YG / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Awans – Postępowanie w sprawie awansu (2019) – Decyzja o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania AST 9 – Artykuł 45 regulaminu pracowniczego – Porównanie osiągnięć – Oczywisty błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia]	34
2022/C 2/47	Sprawa T-610/20: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Egis Bâtiments International i InCA / Parlament [Klauzula arbitrażowa – Projekt rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu – Ugoda – Klauzula poufności – Zasada dobrej wiary – Odpowiedzialność umowna]	35
2022/C 2/48	Sprawa T-617/20: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2021 r. – Standardkessel Baumgarte Holding / EUIPO (Standardkessel) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Standardkessel – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru opisowego – Charakter odróżniający – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	35
2022/C 2/49	Sprawa T-755/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Nissan Motor / EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VDL E-POWER – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe e-POWER – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	36
2022/C 2/50	Sprawa T-756/20: Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Nissan Motor / EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VDL E-POWERED – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe e-POWER – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	37
2022/C 2/51	Sprawa T-729/20: Postanowienie Sądu z dnia 3 listopada 2021 r. – Aurubis / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Gazy cieplarniane – Przydział uprawnień do emisji – Wniosek o przeniesienie uprawnień do emisji na Niemcy – Wniosek złożony w ramach krajowego postępowania w przedmiocie środków tymczasowych w celu zapewnienia skuteczności postępowania prejudycjalnego w sprawie C-1271/20 – Decyzja odmowna Komisji – Legitymacja procesowa – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	37
2022/C 2/52	Sprawa T-731/20: Postanowienie Sądu z dnia 3 listopada 2021 r. – ExxonMobil Production Deutschland / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Gazy cieplarniane – Przydział uprawnień do emisji – Wniosek o przeniesienie uprawnień do emisji na Niemcy – Wniosek złożony w ramach krajowego postępowania w przedmiocie środków tymczasowych w celu zapewnienia skuteczności postępowania prejudycjalnego w sprawie C-126/20 – Decyzja odmowna Komisji – Legitymacja procesowa – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	38
2022/C 2/53	Sprawa T-430/21: Postanowienie Sądu z dnia 29 października 2021 r. – Apex Brands / EUIPO – Sartorius Werkzeuge (SATA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Umorzenie postępowania]	39
2022/C 2/54	Sprawa T-527/21 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 października 2021 r. – Abenante i in. / Parlament i Rada [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Rozporządzenie (UE) 2021/953 – Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	39
2022/C 2/55	Sprawa T-538/21 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 3 listopada 2021 r. – PBL i WA / Komisja [Postanowienie w przedmiocie środków tymczasowych – Pomoc państwa – Pomoc przyznana przez Francję na rzecz zawodowego klubu piłkarskiego – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]	40
2022/C 2/56	Sprawa T-654/21: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2021 r. – Eurecna / Komisja	40

2022/C 2/57	Sprawa C-666/21: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2021 r. – Società Navigazione Siciliana / Komisja	41
2022/C 2/58	Sprawa T-668/21: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2021 r. – Siremar / Komisja	42
2022/C 2/59	Sprawa T-681/21: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2021 r. – Ana Casas / EUIPO – Make-up Art Cosmetics (mccosmetics NY)	43
2022/C 2/60	Sprawa T-684/21: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2021 r. – Mostostal / EUIPO – Polimex – Mostostal (MOSTOSTAL)	43
2022/C 2/61	Sprawa T-694/21: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2021 r. – aTmos Industrielle Lüftungstechnik / EUIPO – aTmos Industrielle Lüftungstechnik (aTmos)	44
2022/C 2/62	Sprawa T-695/21: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2021 r. – Alauzun i in. / Komisja	45
2022/C 2/63	Sprawa T-696/21: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2021 r. – Les Bordes Golf International / EUIPO – Mast-Jägermeister (LES BORDES)	46
2022/C 2/64	Sprawa T-697/21: Skarga wniesiona w dniu 26 października 2021 r. – FC / EASO	46
2022/C 2/65	Sprawa T-698/21: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2021 r. – Paraskevaidis / Rada i Komisja	47
2022/C 2/66	Sprawa T-700/21: Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2021 r. – Voco / EUIPO (Kształt opakowania)	48
2022/C 2/67	Sprawa T-701/21: Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2021 r. – Allessa / EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)	48
2022/C 2/68	Sprawa T-704/21: Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2021 r. – Compass Tex / EUIPO (Trusted Handwork)	49
2022/C 2/69	Sprawa T-709/21: Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2021 r. – WhatsApp Ireland / EROD	50
2022/C 2/70	Sprawa T-716/21: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2021 r. – Kaczorowska / EUIPO – Groupe Marcelle (MAESELLE)	51
2022/C 2/71	Sprawa T-717/21: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2021 r. – ICA Traffic / Komisja	51
2022/C 2/72	Sprawa T-718/21: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2021 r. – Kaczorowska / EUIPO – Groupe Marcelle (MAESELLE)	52
2022/C 2/73	Sprawa T-178/21: Postanowienie Sądu z dnia 29 października 2021 r. – LF / Komisja	53

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**(2022/C 2/01)***Ostatnia publikacja**

Dz.U. C 513 z 20.12.2021

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 502 z 13.12.2021

Dz.U. C 490 z 6.12.2021

Dz.U. C 481 z 29.11.2021

Dz.U. C 471 z 22.11.2021

Dz.U. C 462 z 15.11.2021

Dz.U. C 452 z 8.11.2021

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad – Bułgaria) – Komisja za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo / ZV, AX, „Meditsinski tsentar po dermatologia i estetchna meditsina PRIMA DERM” OOD

(Sprawa C-319/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/42/UE – Zakres stosowania – Ustawodawstwo krajowe przewidujące konfiskatę nielegalnie nabytego mienia w braku skazania za przestępstwo]

(2022/C 2/02)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofiyski gradski sad

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Komisja za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo*Strona przeciwna:* ZV, AX, „Meditsinski tsentar po dermatologia i estetchna meditsina PRIMA DERM” OOD**Sentencja**

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie ma ona zastosowania do przepisu państwa członkowskiego stanowiącego, że konfiskata mienia nabytego nielegalnie jest orzekana przez sąd krajowy w ramach lub w następstwie postępowania, które nie dotyczy stwierdzenia popełnienia jednego przestępstwa lub kilku przestępstw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Y / CAK

(Sprawa C-636/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transgraniczna opieka zdrowotna – Pojęcie „ubezpieczonego” – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 1 lit. c) – Artykuł 2 – Artykuł 24 – Prawo do świadczeń rzeczowych udzielanych w państwie miejsca zamieszkania na rachunek państwa członkowskiego zobowiązanego do wypłaty emerytury – Dyrektywa 2011/24/UE – Artykuł 3 lit. b) ppkt (i) – Artykuł 7 – Zwrot kosztów opieki zdrowotnej udzielonej w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania i państwo członkowskie zobowiązane do wypłaty emerytury – Przesłanki]

(2022/C 2/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Y

Strona przeciwna: CAK

Sentencja

Artykuł 3 lit. b) ppkt (i) i art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej w związku z art. 1 lit. c) i art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że osobę uprawnioną do emerytury zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, która ma prawo, na podstawie art. 24 tego rozporządzenia, ze zmianami, do świadczeń rzeczowych udzielanych przez państwo miejsca jej zamieszkania na rachunek państwa członkowskiego zobowiązanego do wypłaty emerytury, należy uznać za „ubezpieczoną” w rozumieniu art. 7 ust. 1 tej dyrektywy i mogącą otrzymać zwrot kosztów transgranicznej opieki zdrowotnej, jaka została jej udzielona w trzecim państwie członkowskim – bez podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w państwie członkowskim zobowiązanym do wypłaty emerytury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2021 r. – Vialto Consulting Kft. / Komisja Europejska

(Sprawa C-650/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Skarga o odszkodowanie – Odpowiedzialność pozaumowna – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Zarządzanie zdecentralizowane – Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) – Kontrole na miejscu – Rozporządzenie (Euratom, WE) nr 2185/96 – Artykuł 7 – Dostęp do danych informatycznych – Czynności w zakresie kryminalistyki cyfrowej – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań – Prawo do bycia wysłuchanym – Krzywda]

(2022/C 2/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Vialto Consulting Kft. (przedstawiciele: D. Sigalas i S. Paliou, dikigoroi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, J. Baquero Cruz i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2019 r., Vialto Consulting/Komisja (T-617/17, niepublikowany, EU: T:2019:446) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd oddalił jako bezzasadne zastrzeżenie podniesione przez spółkę Vialto Consulting Kft., dotyczące naruszenia przez Komisję Europejską prawa do bycia wysłuchanym.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone w pozostałym zakresie.
- 3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi w celu wydania przez Sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej dotyczących istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przez Komisję Europejską prawa do bycia wysłuchanym i podnoszoną szkodą oraz rzeczywistego charakteru szkody.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Iași – Rumunia) – BX / Unitatea Administrativ Teritorială D.

(Sprawa C-909/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Dyrektywa 2003/88 WE – Organizacja czasu pracy – Artykuł 2 pkt 1 i 2 – Pojęcia „czasu pracy” i „okresu odpoczynku” – Obowiązkowe szkolenie zawodowe odbywane z inicjatywy pracodawcy]

(2022/C 2/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Iași

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BX

Strona pozwana: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że okres, w którym pracownik odbywa wymagane od niego przez pracodawcę szkolenie zawodowe, przebiegające poza jego zwykłym miejscem pracy, w lokalu podmiotu świadczącego usługi szkoleniowe, i podczas którego nie wykonuje on swoich zwykłych obowiązków, stanowi „czas pracy” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Eco Fox Srl (C-915/19), Alpha Trading SpA unipersonale (C-916/19), Novaol Srl (C-917/19) / Fallimento Mythen SpA (C-915/19), Ministero dell’Economia e delle Finanze, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, Ministero dello Sviluppo economico (od C-915/19 do C-917/19), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (C-915/19)

(Sprawy połączone od C-915/19 do C-917/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Rynek biodiesla – System pomocy ustanawiający kwoty biodiesla zwolnione z zapłaty podatku akcyzowego – Zmiana zatwierdzonego systemu pomocy – Zmiana kryteriów przydziału kwot – Obowiązek uprzedniego zgłoszenia do Komisji Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 – Artykuł 1 lit. c) – Pojęcie „nowej pomocy” – Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 – Artykuł 4 ust. 1 – Pojęcie „zmiany pomocy istniejącej”]

(2022/C 2/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eco Fox Srl (C-915/19), Alpha Trading SpA unipersonale (C-916/19), Novaol Srl (C-917/19)

Strona przeciwna: Fallimento Mythen SpA (C-915/19), Ministero dell’Economia e delle Finanze, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, Ministero dello Sviluppo economico (od C-915/19 do C-917/19), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (C-915/19)

przy udziale: Oil.B Srl unipersonale, Novaol Srl (C-915/19), Fallimento Mythen SpA, Ital Bi-Oil Srl, Cereal Docks SpA, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (C-916/19 i C-917/19)

Sentencja

Artykuły 107 i 108 TFUE, a także przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 [TFUE], zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 734/2013 z dnia 22 lipca 2013 r., i rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 659/1999 należy interpretować w ten sposób, że zmiana dozwolonego przez Komisję Europejską preferencyjnego systemu podatkowego dla biodiesla nie powinna zostać uznana za nową pomoc, podlegającą obowiązkowi zgłoszenia na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE, jeżeli zmiana ta polega na zmienieniu z mocą wsteczną kryteriów przydziału kwot biodiesla objętych w ramach tego systemu uprzywilejowaną stawką podatku akcyzowego, w zakresie, w jakim wspomniana zmiana nie wpływa na konstytutywne elementy przedmiotowego systemu pomocy, które były badane przez Komisję przy dokonywaniu oceny zgodności wcześniejszych wersji tego systemu z rynkiem wewnętrznym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – „VARCHEV FINANS” EOOD / Komisja za finansov nadzor

(Sprawa C-95/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2014/65/UE – Rynki instrumentów finansowych – Rozporządzenie delegowane (UE) 2017/565 – Firmy inwestycyjne – Artykuł 56 – Ocena adekwatności i powiązane obowiązki w zakresie prowadzenia rejestrów – Artykuł 72 – Przechowywanie danych – Zasady przechowywania – Informacje dotyczące kategoryzacji klientów – Informacje o kosztach i opłatach związanych z usługami inwestycyjnymi]

(2022/C 2/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „VARCHEV FINANS” EOOD

Druga strona postępowania: Komisja za finansov nadzor

Przy udziale: Okrazhna prokuratura – Varna

Sentencja

Artykuł 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy w związku z załącznikiem I do tego rozporządzenia delegowanego należy interpretować w ten sposób, że firmy inwestycyjne nie są zobowiązane do przechowywania danych dotyczących ocen adekwatności i przydatności produktów i usług inwestycyjnych dokonanych dla każdego klienta, a także informacji przekazanych każdemu klientowi dotyczących kosztów i opłat związanych z usługami inwestycyjnymi w odrębnych jednolitych rejestrach, w szczególności w postaci informatycznej bazy danych, ponieważ sposób przechowywania tych danych może zostać swobodnie wybrany, pod warunkiem jednak, że spełnione będą wymogi przewidziane w art. 72 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 25.5.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen – Szwecja) – Republiken Polen / PL Holdings Sàrl

(Sprawa C-109/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Umowa między Rządem Królestwa Belgii i Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga, z jednej strony, a Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z drugiej strony, w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisana w dniu 19 maja 1987 r. – Postępowanie arbitrażowe – Spór między inwestorem z jednego państwa członkowskiego a innym państwem członkowskim – Sprzeczna z prawem Unii klauzula arbitrażowa zawarta w tej umowie – Nieważność – Zapis na sąd polubowny ad hoc między stronami tego sporu – Udział w postępowaniu arbitrażowym – Milczące wyrażenie przez owo inne państwo członkowskie woli zawarcia tego zapisu na sąd polubowny – Niezgodność z prawem]

(2022/C 2/08)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Republiken Polen

Strona przeciwna: PL Holdings Sàrl

Sentencja

Artykuły 267 i 344 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym pozwalającym państwu członkowskiemu na zawarcie z inwestorem z innego państwa członkowskiego zapisu na sąd polubowny ad hoc umożliwiającego kontynuowanie postępowania arbitrażowego wszczętego na podstawie klauzuli arbitrażowej o treści identycznej z treścią tego zapisu, która to klauzula znajduje się w umowie międzynarodowej zawartej między tymi dwoma państwami członkowskimi i jest nieważna z powodu sprzeczności ze wspomnianymi artykułami.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Ferrari SpA / Mansory Design & Holding GmbH, WH

(Sprawa C-123/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Wzory wspólnotowe – Artykuły 4, 6 i 11 – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do wzoru – Niezarejestrowany wzór wspólnotowy – Postać części produktu – Warunki ochrony – Część składowa produktu złożonego – Indywidualny charakter – Czynność publicznego udostępnienia]

(2022/C 2/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ferrari SpA

Strona pozwana: Mansory Design & Holding GmbH, WH

Sentencja

Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych należy interpretować w ten sposób, że publiczne udostępnienie obrazów produktu, takie jak publikacja zdjęć pojazdu, może prowadzić do publicznego udostępnienia wzoru dotyczącego części tego produktu w rozumieniu art. 3 lit. a) tego rozporządzenia lub części składowej produktu, jako produktu złożonego, w rozumieniu art. 3 lit. c) i art. 4 ust. 2 owego rozporządzenia, pod warunkiem że postać tej części produktu lub części składowej produktu złożonego będzie w ramach tego ujawnienia wyraźnie rozpoznawalna.

Aby można było zbadać, czy postać ta spełnia przesłankę indywidualnego charakteru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, konieczne jest, by dana część lub część składowa stanowiła widoczny fragment produktu lub produktu złożonego, wyraźnie wyodrębniony dzięki liniom, konturom, kolorystyce, kształtom lub specjalnej teksturze.

(¹) Dz.U. C 215 z 29.6.2020.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (C-197/20) i C.E. Roeper GmbH (C-216/20) / Hauptzollamt Hannover (C-197/20) i Hauptzollamt Hamburg (C-216/20)

(Sprawy połączone C-197/20 i C-216/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Podpozycje taryfowe 1521 90 91 i 1521 90 99 – Wykładnia not wyjaśniających do podpozycji 1521 90 99 – Wosk pszczeli wytopiony i ponownie zestalony przed przywozem]

(2022/C 2/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (C-197/20) i C.E. Roeper GmbH (C-216/20)

Strony przeciwne: Hauptzollamt Hannover (C-197/20) i Hauptzollamt Hamburg (C-216/20)

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. i z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1754 z dnia 6 października 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że wosk pszczeli, który wytopiono i z którego przy wytapieniu mechanicznie usunięto część ciał obcych, a następnie zestalono w celu uformowania bloków lub arkuszy, jest objęty podpozycją 1521 90 99 tej nomenklatury, dotyczącą wosków „pozostałych”, nie zaś podpozycją 1521 90 91 wspomnianej nomenklatury, dotyczącą wosków „surowych”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Postępowania wszczęte przez A Oy (C-221/20), B Oy (C-223/20)

(Sprawy połączone C-221/20 i C-223/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Dyrektywa 92/83/EWG – Podatki akcyzowe – Piwo – Artykuł 4 ust. 2 – Możliwość stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego do piwa produkowanego przez niezależne małe browary – Traktowanie dwóch lub więcej małych browarów jako jednego niezależnego małego browaru – Obowiązek transpozycji]

(2022/C 2/11)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Skarżące: A Oy (C-221/20), B Oy (C-223/20)

Przy udziale: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które wdroży przewidzianą w art. 4 ust. 1 tej dyrektywy możliwość stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego do piwa produkowanego przez niezależne małe browary, nie jest jednak zobowiązane do traktowania dwóch lub więcej małych browarów, które współpracują i których łączna produkcja roczna nie przekracza 200 000 hl, jako jednego niezależnego małego browaru.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt B / X-Beteiligungsgesellschaft mbH

(Sprawa C-324/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/112 WE – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Świadczenie usług – Artykuł 63 – Wymagalność VAT – Artykuł 64 ust. 1 – Pojęcie „świadczenia związanego z płatnością rat” – Świadczenie o charakterze jednorazowym płatne w ratach – Artykuł 90 ust. 1 – Obniżenie podstawy opodatkowania – Pojęcie „niewywiązania się z płatności”]

(2022/C 2/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt B

Strona przeciwna: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Sentencja

- 1) Artykuł 64 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że świadczenie usług o charakterze jednorazowym, w przypadku którego wynagrodzenie jest płatne w ratach, nie jest objęte zakresem stosowania tego przepisu.
- 2) Artykuł 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku porozumienia o rozłożeniu płatności na raty braku zapłaty jednej z rat wynagrodzenia przed jej wymagalnością nie można uznać za niewywiązanie się z płatności w rozumieniu tego przepisu i z tego względu nie może on prowadzić do obniżenia podstawy opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 313 z 21.9.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien – Austria) – IE / Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-357/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Dyrektywa 92/43/EWG – Artykuł 12 ust. 1 – System ścisłej ochrony gatunków zwierząt – Załącznik IV lit. a) – *Cricetus cricetus* (chomik europejski) – Tereny odpoczynku i tereny rozrodu – Pogarszanie stanu lub niszczenie]

(2022/C 2/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IE

Druga strona postępowania: Magistrat der Stadt Wien

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „terenu rozrodu”, o którym mowa w tym przepisie, obejmuje również obrzeża tego terenu, o ile są one konieczne do umożliwienia chronionym gatunkom zwierząt wymienionym w lit. a) załącznika IV do tej dyrektywy, takim jak *Cricetus cricetus* (chomik europejski), skutecznego rozrodu.
- 2) Artykuł 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy 92/43 należy interpretować w ten sposób, że tereny rozrodu chronionego gatunku zwierząt muszą korzystać z ochrony tak długo, jak jest to konieczne, aby umożliwić temu gatunkowi zwierząt skuteczny rozród, w związku z czym ochrona ta rozciąga się również na tereny rozrodu, które nie są już zajmowane, jeżeli istnieje wystarczająco wysokie prawdopodobieństwo, iż ów gatunek zwierząt powróci na te tereny.
- 3) Artykuł 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy 92/43 należy interpretować w ten sposób, że pojęcia „pogarszania stanu” i „niszczenia”, o których mowa w tym przepisie, należy interpretować w ten sposób, iż oznaczają one, odpowiednio, stopniowe ograniczanie funkcjonalności ekologicznej terenu rozrodu lub odpoczynku chronionego gatunku zwierząt lub całkowitą utratę tej funkcjonalności, niezależnie od zamierzonego lub niezamierzonego charakteru takich naruszeń.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 26.10.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l’Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti / Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawa C-462/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2003/109/WE – Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi – Artykuł 11 – Dyrektywa 2011/98/UE – Prawa pracowników z państw trzecich posiadających jedno zezwolenie – Artykuł 12 – Dyrektywa 2009/50/WE – Prawa obywateli państw trzecich posiadających niebieską kartę UE – Artykuł 14 – Dyrektywa 2011/95/UE – Prawa beneficjentów ochrony międzynarodowej – Artykuł 29 – Równość traktowania – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Artykuł 3 – Świadczenia rodzinne – Pomoc społeczna – Ochrona socjalna – Dostęp do towarów i usług – Uregulowanie państwa członkowskiego wykluczające możliwość korzystania przez obywateli państw trzecich z „karty rodziny”]

(2022/C 2/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l’Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Druga strona postępowania: Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Sentencja

Artykuł 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim i art. 14 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego wykluczającemu możliwość korzystania przez obywateli państw trzecich, o których mowa w tych dyrektywach, z przyznawanej rodzinom karty umożliwiającej uzyskanie rabatów lub zniżek taryfowych przy zakupie towarów i usług dostarczanych przez publiczne lub prywatne podmioty, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego.

Artykuł 11 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że również nie stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu, o ile zgodnie z ustawodawstwem krajowym tego państwa członkowskiego taka karta nie jest objęta zakresem pojęć „zabezpieczenia społecznego”, „pomocy społecznej” lub „ochrony socjalnej”.

Artykuł 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu, jeżeli wspomniana karta jest objęta systemem pomocy ustanowionym przez władze publiczne, do którego może zwrócić się osoba nieposiadająca zasobów wystarczających do zaspokojenia podstawowych potrzeb swoich i swojej rodziny.

Artykuł 11 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2003/109, art. 12 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2011/98 i art. 14 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/50 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie takiemu uregulowaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 433 z 14.10.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych wobec HM (C-428/21 PPU), TZ (C-429/21 PPU)

(Sprawy połączone C-428/21 PPU i C-429/21 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 27 ust. 3 lit. g) i art. 27 ust. 4 – Wniosek o wyrażenie zgody na ściganie innych czynów niż te, które uzasadniały przekazanie – Artykuł 28 ust. 3 – Wniosek o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie zainteresowanej osoby innemu państwu członkowskiemu – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Prawo zainteresowanej osoby do bycia wysłuchaną przed wykonującym nakaz organem sądowym – Zasady]

(2022/C 2/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

HM (C-428/21 PPU), TZ (C-429/21 PPU)

przy udziale: Openbaar Ministerie

Sentencja

Artykuł 27 ust. 3 lit. g), art. 27 ust. 4 oraz art. 28 ust. 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w świetle prawa do skutecznej ochrony sądowej gwarantowanego przez art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że osoba przekazana wydającemu nakaz organowi sądowemu w wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania korzysta z prawa do bycia wysłuchaną przez wykonujący nakaz organ sądowy, w przypadku gdy do tego ostatniego organu wydający nakaz organ sądowy skierował wniosek o wyrażenie zgody na podstawie owych przepisów tej decyzji ramowej, przy czym przesłuchanie to może odbyć się w wydającym nakaz państwie członkowskim, a organy sądowe tego państwa są w tym przypadku zobowiązane do zapewnienia, aby prawo zainteresowanej osoby do bycia wysłuchaną było wykonywane w sposób użyteczny i skuteczny, bez bezpośredniego udziału wykonującego nakaz organu sądowego. Jednakże do wykonującego nakaz organu sądowego należy zadbanie o to, by dysponować wystarczającymi informacjami, w szczególności na temat stanowiska zainteresowanej osoby, aby móc wydać, z pełną znajomością rzeczy – i z pełnym poszanowaniem prawa do obrony tej osoby – orzeczenie w sprawie wniosku o wyrażenie zgody sformułowanego na podstawie art. 27 ust. 4 lub art. 28 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584, oraz wezwać w stosownym przypadku wydający nakaz organ sądowy do pilnego przedstawienia dodatkowych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 368 z 13.9.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 11 lutego 2021 r. – Iveco Orecchia SpA / Brescia Trasporti SpA

(Sprawa C-84/21)

(2022/C 2/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Iveco Orecchia SpA

Druga strona postępowania: Brescia Trasporti SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okoliczność – w szczególności w odniesieniu do dostaw w ramach zamówienia publicznego części zamiennych do autobusów przeznaczonych do świadczenia usługi publicznej, – że instytucja zamawiająca może przyjmować części zamienne przeznaczone do określonego pojazdu, wykonane przez wytwórcę innego niż producent pojazdu, w związku z czym nie są one homologowane wraz z pojazdem, należące do jednej z kategorii części objętych przepisami technicznymi wymienionymi w załączniku IV do dyrektywy 2007/46/WE⁽¹⁾ (Wymogi do celów homologacji typu WE pojazdów) i oferowane w przetargu bez dołączonego świadectwa homologacji i bez jakichkolwiek informacji dotyczących rzeczywistej homologacji, co więcej, w oparciu o założenie, że homologacja nie jest konieczna, gdyż wystarczające jest złożone przez oferenta oświadczenie o równoważności z homologowaną częścią oryginalną, jest zgodna z prawem Unii, w szczególności z przepisami dyrektywy 2007/46/WE (zawartymi w art. 10, 19 i 28 tej dyrektywy), a także z zasadami równego traktowania i bezstronności, wolnej konkurencji i dobrej administracji?
- 2) Czy okoliczność, że w odniesieniu do dostaw w ramach zamówienia publicznego części zamiennych do autobusów przeznaczonych do świadczenia usługi publicznej indywidualny oferent może określić się jako „producent” nieoryginalnej części zamiennej przeznaczonej do określonego pojazdu, w szczególności w przypadku gdy część ta należy do jednej z kategorii części objętych przepisami technicznymi wymienionymi w załączniku IV (Wymogi do celów homologacji typu WE pojazdów) do dyrektywy 2007/46/WE, jest zgodna z prawem Unii, w szczególności z art. 3 pkt 27 dyrektywy 2007/46/WE, czy też wspomniany oferent musi jednak udowodnić – w odniesieniu do każdej z oferowanych w ten sposób części zamiennych oraz w celu poświadczenia jej równoważności ze specyfikacją techniczną zamówienia – że jest osobą odpowiedzialną wobec organu udzielającego homologacji za wszystkie aspekty procesu homologacji, a także za zgodność produkcji i odpowiedni poziom jakości, jak również, że uczestniczy bezpośrednio przynajmniej w niektórych etapach produkcji części podlegającej homologacji? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej Consiglio di Stato (rada stanu, Włochy) zwraca się również o wyjaśnienie, w jaki sposób należy przedstawić rzeczony dowód.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/46/WE z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2007, L 263, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2021 r. w sprawie T-310/20, Comercializadora Eloro / EUIPO – Zumex Group (JUMEX), wniesione w dniu 7 lipca 2021 r. przez Comercializadora Eloro S.A.

(Sprawa C-415/21 P)

(2022/C 2/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Comercializadora Eloro S.A. (przedstawiciele: adwokaci J.L. Gracia Albero, P. Merino Baylos i E. Cebollero González)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Zumex Group, S.A.

Postanowieniem z dnia 10 listopada 2021 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i nakazał Comercializadora Eloro S.A. pokrycie własnych kosztów.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie rozszerzonym) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 w sprawie T-47/19, Dansk Erhverv / Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2021 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-508/21 P)

(2022/C 2/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Dansk Erhverv, Danmarks Naturfredningsforening, Republika Federalna Niemiec, Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

Żądania strony wnoszącej odwołanie:

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie sentencji zaskarżonego wyroku;
- wydanie wyroku w sprawie T-47/19 Danske Erhverv/Komisja poprzez stwierdzenie nieważności sekcji 3.3 zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania odwoławczego;
- obciążenie każdej ze stron i każdego z interwenientów własnymi kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy odwołania: Sąd naruszył prawo uznając, że uwzględnienie trzeciej części jedyne zarzutu prowadzi do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w całości. Stwierdzenie to narusza art. 264 TFUE w wykładni nadanej mu przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie Komisja/Department de Loiret oraz zasadę proporcjonalności.

W wyroku Komisja/Department de Loiret Trybunał dokonał następującej wykładni art. 264 TFUE ⁽²⁾:

„[...] sam fakt, iż Sąd uznaje za zasadny zarzut podniesiony przez stronę skarżącą na poparcie jej skargi o stwierdzenie nieważności, nie pozwala mu na automatyczne stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w całości. Stwierdzenie całkowitej nieważności nie może bowiem nastąpić, gdy z całą oczywistością dany zarzut, który odnosi się wyłącznie do specyficznego aspektu zakwestionowanego aktu, może uzasadniać jedynie stwierdzenie częściowej nieważności”.

W niniejszej sprawie trzecia część jedyne zarzutu podniesionego przez stronę skarżącą w pierwszej instancji dotyczyła tylko jednej z trzech decyzji, które w zaskarżonej decyzji zostały połączone w jeden akt. Dotyczyła ona decyzji stwierdzającej, że nienakładanie grzywny za niepobieranie kaucji za puszki po napojach przez sklepy z napojami nie wiązało się z wykorzystaniem zasobów państwowych, a zatem nie stanowiło pomocy państwa. Trzecia część jedyne zarzutu strony skarżącej nie była skierowana przeciwko innym decyzjom, w których stwierdzono, że niepobieranie kaucji i niepobieranie podatku VAT od niepobranej kaucji nie wiązało się z wykorzystaniem zasobów państwowych, a zatem nie stanowiło pomocy państwa.

Zarzut drugi odwołania: Sąd nie przedstawił uzasadnienia i przedstawił wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie, stwierdzając, że trzy decyzje są nierozzerwalnie ze sobą związane.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo stwierdzając, że trzy decyzje są nierozzerwalnie ze sobą związane. W istocie trzy środki oceniane w tych trzech decyzjach nie są ze sobą powiązane. W szczególności nienakładanie grzywny nie jest bezpośrednio i automatycznie związane z niepobieraniem kaucji i niepobieraniem podatku VAT. Nałożenie grzywny może, ale nie musi, zmienić zachowanie sklepów prowadzących działalność w strefie przygranicznej. Sklepy te mogą zakwestionować nałożenie grzywny przed właściwymi sądami i nadal nie pobierać kaucji (oraz nie pobierać podatku VAT od niepobranej kaucji). W każdym wypadku, fakt, że nie pobiera się kaucji nie prowadzi do utraty zasobów państwowych, ponieważ pieniędzy brakuje w całkowicie prywatnym systemie depozytowym, nad którym państwo nie sprawuje żadnej kontroli.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2018) 6315 final z dnia 4 października 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.44865 (2016/FC) – Niemcy – Domniemana pomoc państwa dla niemieckich sklepów przygranicznych z napojami.

⁽²⁾ Wyrok Komisja/Département de Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, pkt 104.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie rozszerzonym) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 w sprawie T-47/19, Dansk Erhverv / Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2021 r. przez Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

(Sprawa C-509/21 P)

(2022/C 2/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG) (przedstawiciele: M. Bauer, F. von Hammerstein, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Dansk Erhverv, Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec

Żądania strony wnoszącej odwołanie:

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- oddalenie skargi;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżony wyrok jest obarczony wieloma naruszeniami prawa. Dokonano w nim błędnej wykładni różnych pojęć prawnych z zakresu prawa pomocy państwa, w tym pojęcia „poważnych trudności” dotyczącego konieczności wszczęcia formalnego postępowania, pojęcia „dostatecznie bezpośredniego związku” między korzyścią a budżetem państwa w celu ustalenia kryterium „zasobów państwowych” oraz pojęcia „podzielności” dotyczącego różnych części wyroku. W zaskarżonym wyroku Sąd pominął również kilka przedstawionych mu argumentów i dokonał przeinaczenia lub błędnej interpretacji decyzji Komisji C(2018) 6315 final z dnia 4 października 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.44865 (2016/FC) – Niemcy – Domniemana pomoc państwa dla niemieckich sklepów przygranicznych z napojami lub twierdzeń strony wnoszącej odwołanie oraz nie przedstawił uzasadnienia.

Co do szczegółów, strona wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo i błędnie zastosował art. 107 ust. 1 TFUE dokonując przy ocenie kryterium „zasobów państwowych” błędnej wykładni konieczności istnienia „dostatecznie bezpośredniego związku” między korzyścią a budżetem państwa
- 2) Sąd naruszył prawo i błędnie zastosował art. 107 ust. 1 TFUE), stosując błędne kryterium oceny przez Komisję kryterium „zasobów państwowych” w przypadku trudności w wykładni mających zastosowanie przepisów, których naruszenie może podlegać grzywnie.
 - Część 1: Sąd naruszył prawo w pkt 159–164, odrzucając możliwość zastosowania opracowanego przez Komisję kryterium „uzasadnionych i poważnych wątpliwości”.
 - Część 2: Sąd naruszył prawo w pkt 140–158, wymagając dodatkowego kryterium („konieczności stopniowego wyjaśniania przepisów prawnych”) w stosunku do opracowanego przez Komisję kryterium „uzasadnionych i poważnych wątpliwości”.
- 3) Sąd naruszył prawo w pkt 166–203, stosując do przeprowadzonej przez Komisję oceny kryterium zasobów państwowych kryterium wykraczające poza kryterium „uzasadnionych wątpliwości”.
- 4) Sąd naruszył prawo w pkt 166–203 w odniesieniu do wszystkich sześciu kolejnych motywów uzupełniających, na podstawie których Sąd uznał, że Komisja napotkała na „poważne trudności”.
 - Część pierwsza: Sąd naruszył prawo w pkt 166 w odniesieniu do związku między nienakładaniem grzywien a nienakładaniem kaucji.

- Część druga: Sąd naruszył prawo w pkt 169–175 w odniesieniu do braku podstawy prawnej w prawie niemieckim.
 - Część trzecia: Sąd naruszył prawo w pkt 175–177 w odniesieniu do rozbieżności opinii prawnych w Niemczech.
 - Część czwarta: Sąd naruszył prawo w pkt 178–182 w odniesieniu do stosowania odstępstwa w Niemczech.
 - Część piąta: Sąd naruszył prawo w pkt 183–190 w odniesieniu do motywacji władz lokalnych.
 - Część szósta: Sąd naruszył prawo w pkt 191–195 w odniesieniu do konieczności zbadania ram prawnych leżących u podstaw sprawy.
 - Część siódma: Sąd naruszył prawo w pkt 196–202 w odniesieniu do wykładni prawa zastosowanej przez niemieckie władze lokalne w oparciu o „wniosek przez analogię”.
- 5) Sąd naruszył prawo, odrzucając dodatkowe argumenty podniesione przez stronę wnoszącą odwołanie na poparcie tezy, że Komisja nie napotkała na „poważne trudności”.
- Część pierwsza: Sąd naruszył prawo w pkt 222–229, oddalając argument strony wnoszącej odwołanie dotyczący okoliczności, że prawo krajowe nie nakłada na władze obowiązku nakładania grzywien.
 - Część druga: Sąd naruszył prawo w pkt 231–234, pomijając argument strony wnoszącej odwołanie, dotyczący wyroku Trybunału w sprawie Radlberger i naruszenia art. 34 TFUE.
- 6) Sąd naruszył prawo w pkt 238, stwierdzając nieważność całej decyzji Komisji, w tym części dotyczącej podatku VAT.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 r. w sprawie
T-202/17, Calhau Correia de Paiva / Komisja, wniesione w dniu 19 sierpnia 2021 r. przez Komisję
Europejską**

(Sprawa C-511/21 P)

(2022/C 2/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima, I. Melo Sampaio, L. Vernier, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Ana Calhau Correia de Paiva

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie zarzutów drugiego, trzeciego i czwartego skargi wniesionej przez skarżącą w pierwszej instancji;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutów pierwszego i piątego skargi wniesionej przez skarżącą w pierwszej instancji oraz
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy pkt 54–58 zaskarżonego wyroku, czyli części uzasadnienia dotyczącej dopuszczalności zarzutu niezgodności z prawem podniesionego przez skarżącą wobec systemu językowego rozpatrywanego konkursu.

Komisja podnosi jeden zarzut odwołania, a mianowicie, że Sąd naruszył prawo uznając, iż istnieje ścisły związek między uzasadnieniem spornej decyzji a systemem językowym przewidzianym w ogłoszeniu o konkursie, a tym samym uznając, że zarzut niezgodności z prawem tego systemu językowego jest dopuszczalny.

Zarzut dzieli się na trzy części:

- (1) Po pierwsze, Sąd dokonał błędnej kwalifikacji prawnej stanu faktycznego, w pkt 54 zaskarżonego wyroku, gdy z uzyskanej przez skarżącą oceny ogólnej kompetencji „Komunikacja” wywnioskował istnienie ścisłego związku między systemem językowym rozpatrywanego konkursu a uzasadnieniem spornej decyzji.
- (2) Po drugie, w pkt 55–57 zaskarżonego wyroku Sąd dokonał błędnej kwalifikacji prawnej stanu faktycznego, gdy uznał istnienie tego ścisłego związku na podstawie okoliczności, że kandydatom trudniej jest zdawać egzaminy w języku drugim niż w języku ojczystym. Sąd przeinaczył również dowody pomijając fakt, że w rozpatrywanej sprawie dwoma językami, którymi skarżąca władała najlepiej, były angielski i francuski. Ograniczenie wyboru języka drugiego do angielskiego, francuskiego i niemieckiego nie mogło więc postawić jej w mniej korzystnej sytuacji.
- (3) Po trzecie wreszcie, w pkt 58 zaskarżonego wyroku Sąd dokonał błędnej kwalifikacji prawnej stanu faktycznego, dopatrując się podstawy ścisłego związku również w okoliczności, iż skarżąca musiała pisać egzamin pisemny na klawiaturze o układzie innym niż QWERTY-PT, do którego jest przyzwyczajona. Po pierwsze, nie ma to związku z uzasadnieniem spornej decyzji. Po drugie, choć EPSO oferuje ograniczony wybór układów klawiatury (AZERTY, QWERTY-EN i QWERTZ-DE), jest to kwestia odrębna od systemu językowego konkursu.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Mainz (Niemcy)
w dniu 31 sierpnia 2021 r. – ID / Stadt Mainz**

(Sprawa C-544/21)

(2022/C 2/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Mainz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ID

Strona pozwana: Stadt Mainz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z prawa Unii, a w szczególności z art. 4 ust. 3 TFUE, art. 288 akapit trzeci TFUE i art. 260 ust. 1 TFUE wynika, że art. 15 ust. 1, ust. 2 lit. g) i ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą usługową”) wywołują skutek bezpośredni w ramach toczącego się postępowania sądowego między jednostkami w ten sposób, że również gdy chodzi o roszczenia z umowy o usługi architektoniczne, która została zawarta w 2004 r., a więc przed wydaniem dyrektywy usługowej, należy odstąpić od stosowania sprzecznych z tą dyrektywą uregulowań krajowych zawartych w § 4 Verordnung über die Honorare für Architekten und Ingenieurleistungen (rozporządzenia w sprawie wynagrodzeń architektów i inżynierów) z 1996 r. w brzmieniu z 2002 r. (zwanego dalej „HOAI 2002”), zgodnie z którym przewidziane w tym rozporządzeniu stawki minimalne za usługi w zakresie projektowania i nadzoru świadczone przez architektów i inżynierów – z zastrzeżeniem określonych wyjątków – są wiążące, a uzgodnienie w umowach z architektami lub inżynierami wynagrodzenia niższego niż to wynikające ze stawek minimalnych jest bezskuteczne?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- a) Czy art. 49 TFUE (dawny art. 43 TWE) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 4 HOAI 2002, zgodnie z którym przewidziane w tym rozporządzeniu stawki minimalne za usługi w zakresie projektowania i nadzoru świadczone przez architektów i inżynierów – z zastrzeżeniem określonych wyjątków – są wiążące, a uzgodnienie w umowach z architektami lub inżynierami wynagrodzenia niższego niż wynikające ze stawek minimalnych jest bezskuteczne, czy też taki przepis krajowy stanowi naruszenie art. 49 TFUE (dawnego art. 43 TWE)?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie: Czy takie naruszenie skutkuje tym, że w toczącym się postępowaniu sądowym między jednostkami należy odstąpić od stosowania krajowych uregulowań dotyczących wiążących stawek minimalnych (w tym przypadku § 4 HOAI)?

(¹) Dz.U. 2006, L 376, s. 36.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 7 września 2021 r. – FT / Land Hessen**

(Sprawa C-552/21)

(2022/C 2/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FT

Druga strona postępowania: Land Hessen

Przy udziale: SCHUFA Holding AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 77 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (¹) należy interpretować w ten sposób, że wnioski organu nadzorczego, o których organ ten informuje zainteresowanego,
 - a) mają charakter rozpatrzenia petycji z tym skutkiem, że sądowa kontrola decyzji organu nadzorczego w sprawie skargi na podstawie art. 78 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych ogranicza się zasadniczo do tego, czy organ rozpatrzył skargę, prawidłowo zbadał przedmiot skargi i poinformował skarżącego o wyniku kontroli,
 - lub
 - b) należy rozumieć jako wydaną przez organ publiczny decyzję co do istoty z tym skutkiem, że sądowa kontrola decyzji organu nadzorczego w sprawie skargi na podstawie art. 78 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych prowadzi do tego, że sąd musi zweryfikować w pełni pod względem merytorycznym decyzję co do istoty, przy czym w konkretnym przypadku – na przykład w przypadku zredukowania zakresu uznania do zera – organ nadzorczy może również zostać zobowiązany przez sąd do konkretnego działania w rozumieniu art. 58 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?
2. Czy przechowywanie danych przez prywatne biuro informacji kredytowej, w którym dane osobowe z rejestru publicznego takiego jak „krajowe bazy danych” w rozumieniu art. 79 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2015/848 (²), są przechowywane bez konkretnego powodu, aby w przypadku zapytania móc udzielić informacji, jest zgodne z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

3. Czy prywatne równoległe bazy danych (w szczególności bazy danych biura informacji kredytowej), które są tworzone obok państwowych baz danych i w których dane z państwowych baz danych (w niniejszym przypadku ogłoszeń upadłościowych) są przechowywane dłużej, są zasadniczo dopuszczalne jako uregulowane w wąskich ramach rozporządzenia (UE) 2015/848 w związku z prawem krajowym czy też z prawa do bycia zapomnianym zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych wynika, że dane te powinny zostać usunięte, jeżeli
- a) jest przewidziany okres przetwarzania identyczny z rejestrem publicznym,
- lub
- b) jest przewidziany okres przechowywania dłuższy niż okres przechowywania przewidziany dla rejestru publicznego?
4. Jeżeli art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych może stanowić jedyną podstawę prawną dla przechowywania danych przez prywatne biuro informacji kredytowej również w odniesieniu do danych przechowywanych w rejestrach publicznych, czy należy wówczas potwierdzić uzasadniony interes biura informacji kredytowej już wtedy, gdy biuro to przejmuje dane z rejestru publicznego bez konkretnego powodu, tak aby dane te były następnie dostępne w przypadku zapytania?
5. Czy kodeksy postępowania zatwierdzone przez organy nadzorcze zgodnie z art. 40 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i przewidujące terminy kontroli i usunięcia danych dłuższe niż terminy przechowywania w rejestrach publicznych mogą zawieszać wyważenie interesów wymagane na podstawie art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. 2015, L 141, s. 19).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 14 września 2021 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany wobec X/
Openbaar Ministerie
(Sprawa C-562/21)**

(2022/C 2/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Osoba wobec której wydano europejski nakaz aresztowania: X

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytanie prejudycjalne

W oparciu o jakie kryterium wykonujący organ sądowy, który musi orzec w przedmiocie wykonania ENA mającego celu wykonanie nałożonych prawomocnym wyrokiem kary lub środka karnego polegających na pozbawieniu wolności, ma zbadać, czy w wydającym nakaz państwie członkowskim naruszono w trakcie rozpoznawania sprawy, które doprowadziło do skazania, prawo do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy, w przypadku, gdy w tym państwie członkowskim brak było skutecznego środka prawnego, który umożliwiałby ewentualne zaskarżenie takiego naruszenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 14 września 2021 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany wobec Y / Openbaar Ministerie

(Sprawa C-563/21)

(2022/C 2/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Osoba wobec której wydano europejski nakaz aresztowania: Y

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy stosować kryterium określone w wyroku Minister for Justice and Equality (Nieprawidłowości w systemie sądownictwa) ⁽¹⁾ i potwierdzone w wyroku Openbaar Ministerie (Niezależność wydającego nakaz organu sądowego) ⁽²⁾, jeżeli istnieje rzeczywiste ryzyko, że dana osoba będzie sądzona przed sądem, który nie jest ustanowiony na mocy ustawy?
- 2) Czy należy stosować kryterium określone w wyroku Minister for Justice and Equality (Nieprawidłowości w systemie sądownictwa) i potwierdzone w wyroku Openbaar Ministerie (Niezależność wydającego nakaz organu sądowego) w sytuacji, gdy osoba zamierzająca zakwestionować wniosek złożony w kontekście ENA nie może spełnić tego kryterium z tej przyczyny, że w danym momencie nie jest możliwe ustalenie składu sądów, przed którymi będzie sądzona, ze względu na sposób losowego przydzielania spraw?
- 3) Czy brak skutecznego środka odwoławczego umożliwiające zakwestionowanie ważności powołania sędziów w Polsce, w okolicznościach, w których jest oczywiste, że osoba, której dotyczy wniosek nie może w tym momencie ustalić, że sądy, przed którymi będzie sądzona, będą składały się z sędziów, którzy nie zostali ważnie powołani, stanowi naruszenie istoty prawa do rzetelnego procesu sądowego wymagające od wykonującego nakaz państwa odmowy przekazania osoby, której dotyczy wniosek?

⁽¹⁾ C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586

⁽²⁾ C-354/20 PPU i C-412/20 PPU, ECLI:EU:C:2020:1033

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 września 2021 r. – AA / Banca S

(Sprawa C-566/21)

(2022/C 2/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca – strona pozwana w pierwszej instancji: S

Druga strona postępowania – strona powodowa w pierwszej instancji: AA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾, zgodnie z wykładnią zawartą w orzecznictwie Trybunału dopuszcza modyfikację warunku w takim sensie, że czysto potestatywne prawo sprzedawcy lub dostawcy do przeliczenia waluty umowy o kredyt stanowi faktycznie zobowiązanie sprzedawcy lub dostawcy, jeżeli modyfikacja ta przynosi w pełni korzyść konsumentowi, a samo wyłączenie nieuczciwego warunku z umowy nie przynosi mu żadnej korzyści?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 16 września 2021 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / E. i S.**(Sprawa C-568/21)**

(2022/C 2/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*Strona przeciwna:* E. i S., również w imieniu swoich małoletnich dzieci**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 2 zdanie wprowadzające i lit. l) rozporządzenia dublińskiego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że legitymacja dyplomatyczna wydana przez państwo członkowskie na podstawie konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych stanowi dokument pobytu w rozumieniu tegoż przepisu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. 2013, L 180, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien (Austria) w dniu 20 września 2021 r. – WertInvest Hotelbetriebs GmbH**(Sprawa C-575/21)**

(2022/C 2/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym*Wnioskodawca:* WertInvest Hotelbetriebs GmbH*Organ budowlany:* Magistrat der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- I. Czy dyrektywa 2011/92/UE⁽¹⁾, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2014/52/UE⁽²⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uzależnia przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko dla „przedsięwzięć urbanizacyjnych” zarówno od osiągnięcia wartości progowych wynoszących co najmniej 15 ha dla zagospodarowania terenu i więcej niż 150 000 m² powierzchni użytkowej brutto, jak również od tego, że chodzi o projekty deweloperskie dla całościowej zabudowy wielofunkcyjnej, co najmniej z budynkami mieszkalnymi i komercyjnymi wraz z drogami dojazdowymi i urządzeniami zaopatrzeniowymi przewidzianymi dla tych budynków oraz ze zlewnią urbanizacyjną wykraczającą poza obszar przedsięwzięcia? Czy ma przy tym znaczenie fakt, że w prawie krajowym określono szczególne przesłanki w przypadku
- parków rekreacyjnych lub parków rozrywki, stadionów sportowych lub pól golfowych (od określonej powierzchni zagospodarowania lub od określonej liczby miejsc postojowych),
 - parków przemysłowych lub biznesowych (od określonej powierzchni zagospodarowania),
 - centrów handlowych (od określonej powierzchni zagospodarowania lub od określonej liczby miejsc postojowych),
 - obiektów noclegowych, takich jak hotele lub ośrodki wypoczynkowe, wraz z obiektami pomocniczymi (od określonej liczby łóżek lub od określonej powierzchni zagospodarowania, ograniczonej do obszaru poza zamkniętymi obszarami mieszkalnymi) oraz
 - ogólnodostępnych miejsc parkingowych lub garaży parkingowych (od określonej liczby miejsc postojowych)?
- II. Czy dla obszarów o szczególnym znaczeniu historycznym, kulturalnym, archeologicznym lub kształtującym krajobraz miasta, jakimi są na przykład obiekty światowego dziedzictwa UNESCO, dyrektywa 2011/92/UE wymaga określenia niższych wartości progowych lub bardziej dostępnych kryteriów (niż te określone w pytaniu pierwszym), w szczególności biorąc pod uwagę zawartą w załączniku III pkt 2 lit. c) ppkt (viii) regułę, zgodnie z którą dla oceny, czy dla projektów wymienionych w załączniku II należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko, uwzględnić się również „krajobrazy i obiekty o znaczeniu historycznym, kulturalnym lub archeologicznym”?
- III. Czy dyrektywa 2011/92/UE stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przy ocenie „przedsięwzięcia urbanizacyjnego” rozumianego w sposób opisany w pytaniu pierwszym, ogranicza łączenie (kumulację) przedsięwzięć z innymi podobnymi i powiązаныmi pod względem przestrzennym przedsięwzięciami do tego, że uwzględnia się jedynie sumę wolumenów, które zostały zatwierdzone w ostatnich pięciu latach, włącznie z wnioskowanym wolumenem lub zwiększeniem wolumenu, przy czym przedsięwzięcia urbanizacyjne lub ich części po ich ukończeniu nie są już postrzegane pod względem pojęciowym jako przedsięwzięcia urbanizacyjne, a ustalenie, którego należy dokonać w każdym konkretnym przypadku z osobna, czy na podstawie kumulacji skutków należy się spodziewać znaczących szkodliwych, uciążliwych lub negatywnych skutków dla środowiska i dlatego należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko dla zaplanowanego przedsięwzięcia, nie ma miejsca, jeżeli wolumen planowanego przedsięwzięcia jest mniejszy niż 25 % wartości progowej?
- IV. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie I i/lub II: Czy ocena, której należy dokonać w każdym konkretnym przypadku z osobna w sytuacji, gdy doszło do przekroczenia przez organy krajowe zakresu uznania przysługującego państwu członkowskiemu (zgodnie z – mającymi w takim przypadku bezpośrednie zastosowanie – przepisami art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/92/UE), w celu ustalenia, czy przedsięwzięcie może wywierać istotne skutki dla środowiska i dlatego podlega ocenie oddziaływania na środowisko, może ograniczać się do określonych aspektów ochrony, jak na przykład celu ochrony określonego obszaru, czy też w tym przypadku należy uwzględnić wszystkie kryteria i aspekty wymienione w załączniku III do dyrektywy 2011/92/UE?
- V. Czy dyrektywa 2011/92/UE zezwala na to, w szczególności biorąc pod uwagę wymogi ochrony prawnej przewidziane w art. 11, aby ocena określona w pytaniu IV została przeprowadzona po raz pierwszy przez sąd odsyłający (w postępowaniu o wydanie pozwolenia i w ramach badania właściwości sądu), w którym to postępowaniu na podstawie przepisów prawa krajowego „społeczeństwu” przysługuje status strony jedynie w nadzwyczaj ograniczonym zakresie, zaś przeciwko orzeczeniu tego sądu członkowie „zainteresowanej społeczności” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. d) i e) dyrektywy 2011/92/UE dysponują jedynie nadzwyczaj ograniczoną ochroną prawną? Czy dla odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie, że zgodnie z prawem krajowym – poza możliwością ustalenia z urzędu – tylko podmiot występujący z wnioskiem o zatwierdzenie przedsięwzięcia, współdziałający organ lub rzecznik środowiska mogą żądać odrębnego ustalenia, czy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko?

VI. Czy w przypadku „przedsięwzięć inwestycyjnych na obszarach miejskich”, o których mowa w pkt 10 lit. b) załącznika II do dyrektywy 2011/92/UE, dyrektywa ta zezwala, przed przeprowadzeniem lub obok przeprowadzenia koniecznej oceny oddziaływania na środowisko bądź przed zakończeniem oceny skutków dla środowiska w każdym konkretnym przypadku z osobna, w ramach której to oceny powinna zostać wyjaśniona konieczność dokonania oceny oddziaływania na środowisko, na wydanie pozwoleń na budowę dla poszczególnych robót budowlanych, które tworzą część projektu urbanistycznego jako całości, przy czym w ramach postępowania w sprawie pozwolenia na budowę nie jest dokonywana kompleksowa ocena skutków dla środowiska w rozumieniu dyrektywy 2011/92/UE, a społeczeństwu przysługuje jedynie ograniczony status strony?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012, L 26, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/52/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2014, L 124, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag,
zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 4 października 2021 r. – G / Staatssecretaris van
Justitie en Veiligheid**

(Sprawa C-614/21)

(2022/C 2/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: G.

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle motywów 3, 32 i 39 rozporządzenia dublińskiego (¹) w związku z art. 1, 4, 6, 18, 19 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rozporządzenie to należy interpretować i stosować w ten sposób, że obowiązująca między państwami zasada zaufania nie podlega stopniowaniu, a co za tym idzie poważne i systematyczne naruszenia prawa Unii, których dopuszcza się przed przekazaniem potencjalnie odpowiedzialne państwo członkowskie w stosunku do obywateli państw trzecich, którzy nie zostali jeszcze przekazani wtórnie na mocy rozporządzenia dublińskiego, stoją bezwzględnie na przeszkodzie przekazaniu do tego państwa członkowskiego?
- 2) Jeżeli na powyższe pytanie zostanie udzielona odpowiedź przecząca, to czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia dublińskiego w związku z art. 1, 4, 6, 18, 19 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy odpowiedzialne państwo członkowskie narusza w sposób poważny i mający charakter systemowy prawo Unii, to przekazujące państwo członkowskie nie może opierać się na obowiązującej między państwami zasadzie zaufania, lecz musi wyeliminować wszelkie wątpliwości lub też uprawdopodobnić, że wnioskodawca nie znajdzie się po przekazaniu w sytuacji, która nie odpowiadałaby wymogom wynikającym z art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) Za pomocą jakich środków dowodowych wnioskodawca może uzasadnić, że art. 3 ust. 2 rozporządzenia Dublińskiego stoi na przeszkodzie jego przekazaniu oraz jakie standardy w zakresie postępowania dowodowego należy przy tym stosować? Czy biorąc pod uwagę zawarte w motywach rozporządzenia dublińskiego odesłania do dorobku prawnego Unii, na przekazującym państwie członkowskim spoczywa obowiązek współpracy lub weryfikacji warunków w państwie, do którego miałoby nastąpić przekazanie, czy też w przypadku poważnych i mających charakter systemowy naruszeń praw podstawowych wobec obywateli państw trzecich konieczne jest uzyskanie od odpowiedzialnego państwa członkowskiego indywidualnych gwarancji, że prawa podstawowe wnioskodawcy zostaną

(jednak) uszanowane po jego przekazaniu? Czy odpowiedź na powyższe pytanie byłaby inna, gdyby wnioskodawca miał problemy z przeprowadzeniem dowodu w sytuacji, gdy nie jest on w stanie potwierdzić swoich spójnych i szczegółowych oświadczeń dokumentami, podczas gdy biorąc pod uwagę charakter tych oświadczeń nie można tego od niego oczekiwać?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. 2013, L 180, s. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 15 października 2021 r. – NN/ Regione Lombardia**

(Sprawa C-636/21)

(2022/C 2/29)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NN.

Druga strona postępowania: Regione Lombardia

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 220 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (¹) i rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 2 sierpnia 2019 r. nr 2019/1323/UE (²) stoją na przeszkodzie przepisom prawa krajowego (takim jak przepisy zawarte w rozporządzeniu ministra polityki rolnej, żywnościowej i leśnej z dnia 15 stycznia 2020 r.), rozumianym i stosowanym w taki sposób, że dostęp do środków rekompensaty za szkody wyrządzone przez gripę ptaków jest ograniczony wyłącznie do przedsiębiorstw, które w dniu złożenia wniosku kontynuowały działalność?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. 2013, L 347, s. 671).

- (²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1323 z dnia 2 sierpnia 2019 r. w sprawie nadzwyczajnych środków wspierania rynku w sektorach jaj i mięsa drobiowego we Włoszech (Dz.U. 2019, L 206, s. 12).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 19 października 2021 r. – PB/ Geos SAS, Geos International Consulting Limited**

(Sprawa C-639/21)

(2022/C 2/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: PB

Druga strona w postępowaniu kasacyjnym: Geos SAS, Geos International Consulting Limited

Pytania prejudycjalne

- Czy art. 4 ust. 1 i art. 20 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zarzucanej sytuacji współzatrudnienia przez spółkę z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, którą pracownik zatrudniony przez inną spółkę pozwał przed sąd tego państwa, sąd ten nie jest zobowiązany, w celu ustalenia swojej jurysdykcji w zakresie rozstrzygania w przedmiocie roszczeń skierowanych przeciwko obu spółkom, do dokonania uprzedniej oceny, czy miała miejsce sytuacja współzatrudnienia?
- Czy te same przepisy należy interpretować w ten sposób, że w takim przypadku autonomia szczególnych zasad jurysdykcji w sprawach dotyczących indywidualnych umów o pracę nie stanowi przeszkody dla zastosowania ogólnej zasady jurysdykcji państwa członkowskiego siedziby strony pozwanej wynikającej z art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem
Administrativa – CAAD) – Portugalia) – LU / Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Sprawa C-314/20)⁽¹⁾

(2022/C 2/31)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Data zgłoszenia: 9.7.2020.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sprawa T-268/17) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]

(2022/C 2/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” (przedstawiciele: B. Mastantuono, pełnomocnik, wspierany przez adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rzym, Włochy)

Przedmiot

Oparte na art. 272 TFUE żądanie zasądzenia od Revoind Industriale di Pindaru Gelu zwrotu zaliczki wypłaconej w ramach umowy o udzielenie dotacji dla partnerów nr 632462 wraz z odsetkami za opóźnienie.

Sentencja

- 1) Zasadza się od Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas zapłatę na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” kwoty 101 370,94 EUR wraz z odsetkami za opóźnienie w stosunku 3,5 % rocznie za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia całkowitej spłaty zadłużenia.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sprawa T-269/17) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]

(2022/C 2/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” (przedstawiciele: B. Mastantuono, pełnomocnik, wspierany przez adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rzym, Włochy)

Przedmiot

Oparte na art. 272 TFUE żądanie zasądzenia od Revoind Industriale di Pindaru Gelu zwrotu zaliczki wypłaconej w ramach umowy o udzielenie dotacji dla partnerów nr 325954 wraz z odsetkami za opóźnienie.

Sentencja

- 1) Zasądza się od Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas zapłatę na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” kwoty 433 485,93 EUR wraz z odsetkami za opóźnienie w stosunku 3,5 % rocznie za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia całkowitej spłaty zadłużenia.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sprawa T-270/17) (¹)

[Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]

(2022/C 2/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” (przedstawiciele: B. Mastantuono, pełnomocnik, wspierany przez adwokata M. Velardo)

Strona pozwana: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rzym, Włochy)

Przedmiot

Oparte na art. 272 TFUE żądanie zasądzenia od Revoind Industriale di Pindaru Gelu zwrotu zaliczki wypłaconej w ramach umowy o udzielenie dotacji dla partnerów nr 620108 wraz z odsetkami za opóźnienie.

Sentencja

- 1) Zasądza się od Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas zapłatę na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” kwoty 625 793,42 EUR wraz z odsetkami za opóźnienie w stosunku 3,5 % rocznie za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia całkowitej spłaty zadłużenia.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sprawa T-271/17) (¹)

[Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]

(2022/C 2/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” (przedstawiciele: B. Mastantuono, pełnomocnik, wspierany przez adwokata M. Velardo)

Strona pozwana: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rzym, Włochy)

Przedmiot

Oparte na art. 272 TFUE żądanie zasądzenia od Revoind Industriale di Pindaru Gelu zwrotu zaliczki wypłaconej w ramach umowy o udzielenie dotacji dla partnerów nr 632456 wraz z odsetkami za opóźnienie.

Sentencja

- 1) Zasądza się od Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas zapłatę na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” kwoty 189 128,26 EUR wraz z odsetkami za opóźnienie w stosunku 3,5 % rocznie za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia całkowitej spłaty zadłużenia.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” / Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sprawa T-318/17) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Niewykonanie umowy – Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki – Odsetki za opóźnienie – Postępowanie zaoczne]

(2022/C 2/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2” (przedstawiciele: B. Mastantuono, pełnomocnik, wspierany przez adwokata M. Velardo)

Strona pozwana: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rzym, Włochy)

Przedmiot

Oparte na art. 272 TFUE żądanie zasądzenia od Revoind Industriale di Pindaru Gelu zwrotu zaliczki wypłaconej w ramach umowy o udzielenie dotacji dla partnerów nr 325940 wraz z odsetkami za opóźnienie.

Sentencja

- 1) Zasądza się od Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas zapłatę na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” kwoty 359 913,75 EUR wraz z odsetkami za opóźnienie w stosunku 3,5 % rocznie za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia całkowitej spłaty zadłużenia.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – WM / Komisja(Sprawa T-411/18) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie – Konkurs otwarty EPSO/AD/338/17 – Decyzja komisji konkursowej o niedopuszczeniu skarżącego do kolejnego etapu konkursu – Artykuły 21 i 26 Karty praw podstawowych – Artykuł 1d ust. 1, 4 i 5 regulaminu pracowniczego – Racjonalne usprawnienia – Zasada niedyskryminacji ze względu na niepełnosprawność – Dyrektywa 2000/78/WE – Odpowiedzialność – Szkoda majątkowa i krzywda]

(2022/C 2/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: WM (przedstawiciele: adwokat B. Entringer)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T.S. Bohr i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/338/17 z dnia 27 września 2017 r. o niedopuszczeniu skarżącego do kolejnego etapu konkursu i decyzji organu powołującego z dnia 19 kwietnia 2018 r. oddalającej jego zażalenie oraz, po drugie, naprawienia szkody, którą skarżący miał ponieść wskutek tych decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Strony pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2021 r. – Kerstens / Komisja(Sprawa T-220/20) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Artykuł 266 TFUE – Dochodzenia administracyjne – Zasada dobrej administracji – Zasada bezstronności – Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o zadośćuczynienie]

(2022/C 2/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus Kerstens (La Forclaz, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: pełnomocnicy B. Mongin i A.-C. Simon)

Przedmiot

Oparta na art. 270 TFUE skarga, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 27 marca 2017 r. informującego skarżącego o podjęciu na nowo postępowania dyscyplinarnego i decyzji z dnia 11 lipca 2019 r. kierującej do niego upomnienie, a po drugie, o naprawienie szkody, jaką skarżący miał ponieść z uwagi na przebieg i czas trwania trzech postępowań dyscyplinarnych,

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 11 lipca 2019 r. w sprawie nałożenia na Petrusa Kerstensa kary w postaci upomnienia.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja pokrywa, poza własnymi kosztami, dwie trzecie kosztów poniesionych przez P. Kerstensa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Stada Arzneimittel/ EUIPO – Pfizer (RUXXIMLA)

(Sprawa T-239/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego RUXXIMLA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RUXIMERA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 2/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.-C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Pfizer Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Fuhrmann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 lutego 2020 r. (sprawa R 1879/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pfizer a Stada Arzneimittel.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stada Arzneimittel AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 20.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Stada Arzneimittel/ EUIPO – Pfizer (RUXYMLA)

(Sprawa T-248/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego RUXYMLA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RUXIMERA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 2/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.-C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Pfizer Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Fuhrmann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 lutego 2020 r. (sprawa R 1878/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pfizer a Stada Arzneimittel.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stada Arzneimittel AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 22.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – AC Milan / EUIPO – InterES (ACM 1899 AC MILAN)

(Sprawa T-353/20) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy ACM 1899 AC MILAN – Wcześniejsze krajowe słowne znaki towarowe Milan – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001) – Brak zmiany odróżniającego charakteru]

(2022/C 2/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Perani i G. Ghisletti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Söder, V. Ruzek i D. Hanf, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: InterES Handels- und Dienstleistungs Gesellschaft mbH & Co. KG (Norymberga, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lutego 2020 r. (sprawa R 161/2019-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między InterES Handels- und Dienstleistungs Gesellschaft i AC Milan.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) zostaje obciążona kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez nią kosztów podróży.
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej pokrywa koszty podróży poniesione przez AC Milan.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Sanford / EUIPO – Avery Zweckform (Etykiety)**(Sprawa T-443/20) ⁽¹⁾**

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający etykietę – Wcześniejszy wzór – Dowód ujawnienia – Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Dowody przedstawione po upływie wyznaczonego terminu – Uznanie przysługujące izbie odwoławczej – Artykuł 63 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002]

(2022/C 2/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanford LP (Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Zecher)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Avery Zweckform GmbH (Oberlindern/Valley, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Förster)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2020 r. (sprawa R 2413/2018-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy Avery Zweckform a Sanford.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sanford LP zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Selmikeit & Giczella / EUIPO – Boehmert & Boehmert (HALLOWIENER)**(Sprawa T-500/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy HALLOWIENER – Brak rzeczywistego używania – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 2/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Selmikeit & Giczella GmbH (Osterode, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Keute)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Söder, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Boehmert & Boehmert Anwaltspartnerschaft mbB – Patentanwälte Rechtsanwälte (Brema, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Ulrich)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 maja 2020 r. (sprawa R 1893/2019-1) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Boehmert & Boehmert Anwaltspartnerschaft mbB – Patentanwälte Rechtsanwälte a Selmikeit & Giczella.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Selmikeit & Giczella GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Stada Arzneimittel / EUIPO – Pfizer (RUXIMBLIS)

(Sprawa T-542/20) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego RUXIMBLIS – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RUXIMERA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 2/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.-C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. Frydendahl, A. Folliard-Monguiral i D. Gája, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Pfizer Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bornhard, J. Fuhrmann i P.-F. Karamolegkou)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2020 r. (sprawa R 1877/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pfizer a Stada Arzneimittel.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stada Arzneimittel AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Spisto / Komisja

(Sprawa T-572/20) (¹)

[Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/371/19 – Decyzja komisji konkursowej o niedopuszczeniu skarżącego do kolejnego etapu konkursu – Kryterium dla oceny doświadczenia zawodowego – Zgodność kryterium użytego przez komisję konkursową z ogłoszeniem o konkursie]

(2022/C 2/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Amanda Spisto (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Melo Sampaio i T. Lilamand, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga, na podstawie art. 270 TFUE, o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji komisji konkursowej z dnia 24 września 2019 r. oddalającej wniosek skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji odmownej o dopuszczenie jej do kolejnego etapu konkursu otwartego EPSO/AD/371/19 i, po drugie, decyzji organu powołującego z dnia 26 maja 2020 r. oddalającej zażalenie skarżącej na tę decyzję.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji komisji konkursowej z dnia 24 września 2019 r. oddalającej wniosek Amandy Spisto o ponowne rozpatrzenie decyzji odmownej o wykluczeniu z konkursu EPSO/AD/371/19.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C C 371 z 3.11.2020.

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2021 r. – YG / Komisja

(Sprawa T-599/20) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Awans – Postępowanie w sprawie awansu (2019) – Decyzja o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania AST 9 – Artykuł 45 regulaminu pracowniczego – Porównanie osiągnięć – Oczywisty błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia]

(2022/C 2/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: YG (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Hohenecker, L. Radu Bouyon i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 14 listopada 2019 r. o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania AST 9 w postępowaniu w sprawie awansu (2019).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) YG zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 7.12.2020.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Egis Bâtiments International i InCA / Parlament
(Sprawa T-610/20) ⁽¹⁾

**[Klauzula arbitrażowa – Projekt rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera
w Luksemburgu – Ugoda – Klauzula poufności – Zasada dobrej wiary – Odpowiedzialność umowna]**

(2022/C 2/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Egis Bâtiments International (Montreuil, Francja), InCA – Ingénieurs Conseils Associés Sàrl (Niederanven, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci A. Rodesch i R. Jazbinsek)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Caiola i L. Chrétien, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 272 TFUE wniosek o stwierdzenie, że Parlament Europejski naruszył art. VIII ugody z dnia 9 kwietnia 2019 r. oraz obowiązek wykonania umów w dobrej wierze na podstawie art. 1134 luksemburskiego kodeksu cywilnego, oraz o zasądzenie od niego kwoty 100 000 EUR tytułem tej ugody, lub ewentualnie, innej kwoty w wysokości ustalonej ex aequo et bono.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Egis Bâtiments International i InCA – Ingénieurs Conseils Associés Sàrl zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 390 z 16.11.2020.

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2021 r. – Standardkessel Baumgarte Holding / EUIPO
(Standardkessel)

(Sprawa T-617/20) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Standardkessel –
Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru opisowego – Charakter odróżniający –
Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2022/C 2/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Standardkessel Baumgarte Holding GmbH (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Vogtmeier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Bosse i E. Markakis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2020 r. (sprawa R 2665/2019-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Standardkessel jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 27 lipca 2020 r. (sprawa R 2665/2019-1) w zakresie, w jakim dotyczy ona towarów takich jak „metale nieszlachetne i ich stopy; metalowe materiały nieprzetworzone i półprzetworzone, będące półproduktami; materiały metalowe do celów budowlanych i konstrukcyjnych (nieelektryczne)” należących do klasy 6, „windy i podnośniki (maszyny), dźwigi” należących do klasy 7, a także usług takich jak „wypożyczanie generatorów; recykling odpadów i śmieci” oraz „spalanie śmieci i odpadów; recykling odpadów i materiałów nadających się do recyklingu; recykling chemikaliów; obróbka [przetwarzanie] odpadów; sortowanie odpadów i materiałów nadających się do recyklingu [przetwarzanie]” należących do klasy 40 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 414 z 30.11.2020.

**Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Nissan Motor / EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)
(Sprawa T-755/20) (¹)**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VDL E-POWER – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe e-POWER – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 2/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nissan Motor Co. Ltd (Jokohama, Japonia) (przedstawiciel: adwokat P. Martini-Berthon)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: VDL Groep BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Rijks)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 października 2020 r. (sprawa R 2914/2019-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Nissan Motor a VDL Groep.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nissan Motor Co. Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i VDL Groep BV.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2021 r. – Nissan Motor / EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)**(Sprawa T-756/20) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VDL E-POWERED – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe e-POWER – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]**

(2022/C 2/50)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Nissan Motor Co. Ltd (Jokohama, Japonia) (przedstawiciel: adwokat P. Martini-Berthon)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem:* VDL Groep BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Rijks)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 października 2020 r. (sprawa R 2915/2019-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Nissan Motor a VDL Groep.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nissan Motor Co. Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i VDL Groep BV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 15.2.2021.**Postanowienie Sądu z dnia 3 listopada 2021 r. – Aurubis / Komisja****(Sprawa T-729/20) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Gazy cieplarniane – Przydział uprawnień do emisji – Wniosek o przeniesienie uprawnień do emisji na Niemcy – Wniosek złożony w ramach krajowego postępowania w przedmiocie środków tymczasowych w celu zapewnienia skuteczności postępowania prejudycjalnego w sprawie C-1271/20 – Decyzja odmowna Komisji – Legitymacja procesowa – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]**

(2022/C 2/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Aurubis AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Altenschmidt i J. Hoss)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: B. De Meester i G. Wils, pełnomocnicy)**Przedmiot**

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 8 grudnia 2020 r., mocą którego instytucja ta oddaliła wniosek Deutsche Emissionshandelsstelle (niemieckiego urzędu ds. handlu uprawnieniami do emisji) o przekazanie tytułem zabezpieczenia na krajowy rachunek posiadania Republiki Federalnej Niemiec albo o przekazanie – tytułem żądania ewentualnego – na rachunek posiadania przedsiębiorstwa strony skarżącej, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., liczby uprawnień do emisji gazów cieplarnianych odpowiadającej liczbie dodatkowych uprawnień, których nieodpłatnego przyznania w ramach trzeciego okresu rozliczeniowego handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych domagała się strona skarżąca w postępowaniu przed Verwaltungsgericht Berlin (sądem administracyjnym w Berlinie, Niemcy).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Aurubis AG zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 44 z 8.2.2021.

**Postanowienie Sądu z dnia 3 listopada 2021 r. – ExxonMobil Production Deutschland / Komisja
(Sprawa T-731/20) (¹)**

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Gazy cieplarniane – Przydział uprawnień do emisji – Wniosek o przeniesienie uprawnień do emisji na Niemcy – Wniosek złożony w ramach krajowego postępowania w przedmiocie środków tymczasowych w celu zapewnienia skuteczności postępowania prejudycjalnego w sprawie C-126/20 – Decyzja odmowna Komisji – Legitymacja procesowa – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2022/C 2/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ExxonMobil Production Deutschland GmbH (Hanower, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Altenschmidt i J. Hoss)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. De Meester i G. Wils, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 8 grudnia 2020 r., mocą którego instytucja ta oddaliła wniosek Deutsche Emissionshandelsstelle (niemieckiego urzędu ds. handlu uprawnieniami do emisji) o przekazanie tytułem zabezpieczenia na krajowy rachunek posiadania Republiki Federalnej Niemiec albo o przekazanie – tytułem żądania ewentualnego – na rachunek posiadania przedsiębiorstwa strony skarżącej, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., liczby uprawnień do emisji gazów cieplarnianych odpowiadającej liczbie dodatkowych uprawnień, których nieodpłatnego przyznania w ramach trzeciego okresu rozliczeniowego handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych domagała się strona skarżąca w postępowaniu przed Verwaltungsgericht Berlin (sądem administracyjnym w Berlinie, Niemcy).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) ExxonMobil Production Deutschland GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 44 z 8.2.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 29 października 2021 r. – Apex Brands / EUIPO – Sartorius Werkzeuge (SATA)

(Sprawa T-430/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Umorzenie postępowania]

(2022/C 2/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Apex Brands, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: Rechtsanwälte S. Fröhlich, M. Hartmann i H. Lerchl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Sartorius Werkzeuge GmbH & Co. KG (Ratingen, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 maja 2021 r. (sprawa R 2322/2020-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sartorius Werkzeuge a Apex Brands.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Apex Brands, Inc. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 października 2021 r. – Abenante i in. / Parlament i Rada

(Sprawa T-527/21 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Rozporządzenie (UE) 2021/953 – Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

(2022/C 2/54)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Stefania Abenante (Ferrara, Włochy) i 423 innych skarżących, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do postanowienia (przedstawiciel: adwokat M. Sandri)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio, J. Rodrigues i P. López-Carceller, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i S. Scarpa Ferraglio, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie zawieszenia wykonania art. 3 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. 2021, L 211, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 3 listopada 2021 r. – PBL i WA / Komisja
(Sprawa T-538/21 R)**

[Postanowienie w przedmiocie środków tymczasowych – Pomoc państwa – Pomoc przyznana przez Francję na rzecz zawodowego klubu piłkarskiego – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]

(2022/C 2/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Peña Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, Francja), WA (przedstawiciel: J. Branco, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek, po pierwsze, o zawieszenie wykonania pisma Komisji z dnia 1 września 2021 r. o sygnaturze COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342) stanowiącego odpowiedź na skargę złożoną do Komisji w dziedzinie pomocy państwa (SA.64489 – Pomoc państwa na rzecz klubu piłkarskiego Paris Saint-Germain), a po drugie, o zawieszenie wykonania nakazów skierowanych do Komisji.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Skarga wniesiona w dniu 8 października 2021 r. – Eurecna / Komisja
(Sprawa T-654/21)**

(2022/C 2/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Eurecna SpA (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: R. Sciaudone, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie Komisji przedstawienia sprawozdania Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych wraz z odpowiednimi załącznikami; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
 - W tym względzie strona skarżąca podnosi niespójność i nieprawidłowość dokumentów stanowiących podstawę zaskarżonej decyzji; wadliwe i niespójne uzasadnienie w odniesieniu do pisma w sprawie zawieszenia z dnia 25 czerwca 2019 r.; naruszenie obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do akt dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia ze względu na niejasność, ogólnikowość i materialny brak wniosków Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i staranności w działaniach administracji w związku z kontrolą księgową przeprowadzoną przez Ernst & Young.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony w związku z kontrolą księgową przeprowadzoną przez Ernst & Young.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji ze względu na nieprzestrzeganie obowiązku bezstronności w działaniach administracji.
5. Zarzut piąty dotyczący błędnej interpretacji umowy w sprawozdaniu Ernst & Young.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2021 r. – Società Navigazione Siciliana / Komisja

(Sprawa C-666/21)

(2022/C 2/57)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Navigazione Siciliana SCpA (Trapani, Włochy) (przedstawiciele: R. Nazzini, F. Ruggeri Laderchi, C. Labruna i L. Calini, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności części decyzji z dnia 17 czerwca 2021 r., w zakresie, w jakim uznaje ona Società Navigazione Siciliana SCpA za beneficjenta niezgodnej z prawem wynikającej ze zwolnień podatkowych przewidzianych ustawą z 2010 r. i nakazuje państwu włoskiemu odzyskanie tej pomocy;
- zobowiązanie Komisji do naprawienia szkód w wysokość już określonej i mającej zostać określona na późniejszym (ewentualnym) etapie postępowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędnego wskazania beneficjenta pomocy – Naruszenie prawa
 - W tym względzie strona skarżąca podnosi, że decyzji z dnia 17 czerwca 2021 r. jest obarczona oczywistym błędem w wykładni i stosowaniu przepisów unijnych w zakresie, w jakim Komisja wskazała Società Navigazione Siciliana SCpA (nie zaś Siremar) jako beneficjenta pomocy uznanej za niezgodną z przepisami europejskimi dotyczącymi zapłaty podatku rejestracyjnego z tytułu nabycia oddziału przedsiębiorstwa Siremar.

2. Zarzut drugi, dotyczący zgodności pomocy z odstępstwem przewidzianym w art. 106 ust. 2 TFUE – Naruszenie prawa – Naruszenie obowiązku uzasadnienia

- W tym względzie strona skarżąca podnosi, że decyzji z dnia 17 czerwca 2021 r. jest w każdym razie obarczona oczywistym błędem w wykładni i stosowaniu przepisów europejskich, a także naruszeniem obowiązku uzasadnienia ciężącego na stronie pozwanej, w zakresie, w jakim Komisja – nie przedstawiając w tym względzie żadnej analizy – wykluczyła zgodność pomocy na rzecz Società Navigazione Siciliana SCpA z odstępstwem przewidzianym w art. 106 ust. 2 TFUE w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG).

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2021 r. – Siremar / Komisja

(Sprawa T-668/21)

(2022/C 2/58)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sicilia Regionale Marittima SpA – Siremar (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo i A. Moriconi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 czerwca 2021 r. w odniesieniu do art. 2 i 3;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 5 i 6 decyzji, w których nakazano odzyskanie domniemanej pomocy i uznano to odzyskanie za natychmiastowe i skuteczne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE oraz wytycznych w celu ratowania i restrukturyzacji z 2004 r. [wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2].

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że w zaskarżonej decyzji doszło do naruszenia prawa przy zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, a także w odniesieniu do wytycznych z 2004 r., jako że stwierdzono w niej, iż pomoc na ratowanie Siremar została przedłużona niezgodnie z prawem o rok i że jest ona niezgodna z przepisami prawa Unii w dziedzinie pomocy państwa.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do zwolnień z zapłaty niektórych podatków.

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że prawo do spornego zwolnienia podatkowego jest uzależnione od spełnienia przesłanek określonych w sposób ogólny w odniesieniu do postępowań upadłościowych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i dobrej administracji w związku z czasem trwania postępowania i wynikającą stąd niezgodnością z prawem nakazu odzyskania pomocy.

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że kwestionowane postępowanie dochodzeniowe trwało nadmiernie długo, co stanowi naruszenie zasad pewności prawa i dobrej administracji, jak również wynikających stąd ogólnych zasad.
-

**Skarga wniesiona w dniu 20 października 2021 r. – Ana Casas / EUIPO – Make-up Art Cosmetics
(mccosmetics NY)**

(Sprawa T-681/21)

(2022/C 2/59)

Język skargi: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Ana Maria Alves Casas (Porto, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat A. Rodrigues Oliveira)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Make-up Art Cosmetics, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy mccosmetics NY – zgłoszenie nr 17 866 777

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2021 r. w sprawie R 2398/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania ze wszystkimi skutkami prawnymi z tego wynikającymi.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 47 ust. 2 i 3 oraz art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 21 października 2021 r. – Mostostal / EUIPO – Polimex – Mostostal
(MOSTOSTAL)**

(Sprawa T-684/21)

(2022/C 2/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mostostal S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat C. Saettel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Polimex – Mostostal S.A. (Warszawa)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy MOSTOSTAL – unijny znak towarowy nr 9 329 848

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie R 2508/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie ważności unijnego znaku towarowego zarejestrowanego w dniu 20 maja 2011 r. pod nr. 9 329 848;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2021 r. – aTmos Industrielle Lüftungstechnik / EUIPO – aTmos Industrielle Lüftungstechnik (aTmos)

(Sprawa T-694/21)

(2022/C 2/61)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: aTmos Industrielle Lüftungstechnik GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. Stangl i S. Pilgram)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: aTmos Industrielle Lüftungstechnik GmbH (Riedstadt, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „aTmos” – unijny znak towarowy nr 12 285 649

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 września 2021 r. w sprawie R 1844/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. c) w związku z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2021 r. – Alauzun i in. / Komisja**(Sprawa T-695/21)**

(2022/C 2/62)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Virginie Alauzun (Saint-Cannat, Francja) i 774 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat F. Di Vizio)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska z naruszeniem prawa nie włączyła testów w zakresie rakotwórczości i genotoksyczności do przedklinicznej fazy badań nad szczepionkami opartymi na technologii mRNA;
- nakazanie Komisji Europejskiej włączenia testów w zakresie rakotwórczości i genotoksyczności do przedklinicznej fazy badań nad opartymi na technologii mRNA szczepionkami, które nie uzyskały jeszcze pozwolenia EMA na dopuszczenie do obrotu;
- nakazanie Komisji Europejskiej włączenia testów w zakresie rakotwórczości i genotoksyczności do fazy nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii w odniesieniu do szczepionek opartych na technologii mRNA, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z procedurą EMA;
- wezwanie Komisji o wskazanie następujących informacji:
 - konkretnej podstawy prawnej niewłączenia przedmiotowych testów do przedklinicznej fazy badań i fazy nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii;
 - rozporządzenia ustanawiającego obowiązkowe badania wymagane w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu szczepionek opartych na technologii mRNA.
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów poniesionych przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca powołuje się na naruszenie prawa Unii i beczynność Komisji. W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że Komisja wydając pozwolenie na warunkowe dopuszczenie do obrotu szczepionek opartych na technologii mRNA bez poddania ich testom w zakresie rakotwórczości i genotoksyczności uchybiła ciążącemu na niej na mocy art. 168 TFUE obowiązkowi zapewnienia „wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego”.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2021 r. – Les Bordes Golf International / EUIPO – Mast-Jägermeister (LES BORDES)

(Sprawa T-696/21)

(2022/C 2/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Les Bordes Golf International (Saint-Laurent-Nouan, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Maier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego „LES BORDES” – zgłoszenie nr 18 082 876

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 września 2021 r. w sprawie R 67/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- przywrócenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie sprzeciwu nr B 3 094 876; oraz
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania kosztami poniesionymi przez skarżącą, w tym kosztami postępowania poniesionymi przed izbą odwoławczą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2021 r. – FC / EASO

(Sprawa T-697/21)

(2022/C 2/64)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: FC (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos, A. Skoulikis i G. Kelepouri)

Strona pozwana: EASO

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji OUZU EASO z dnia 25 lipca 2021 r. o sygnaturze EASO/EDD/2021/112, oddalającej zażalenie skarżącej złożone w dniu 26 marca 2021 r. na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;

— obciążenie EASO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest wadliwa ze względu na naruszenie prawa do obrony skarżącej.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest wadliwa ze względu na naruszenie prawa do dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest wadliwa ze względu na naruszenie prawa skarżącej do skutecznej ochrony sądowej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest wadliwa ze względu na naruszenie ogólnej zasady ekonomii procesowej.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2021 r. – Paraskevaidis / Rada i Komisja

(Sprawa T-698/21)

(2022/C 2/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Georgios Paraskevaidis (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Pappas i D.-A. Pappa)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 lutego 2021 r. i planu ratalnego z dnia 9 marca 2021 r. oraz – w zakresie w jakim zawiera ona dodatkowe uzasadnienie – decyzji Rady z dnia 19 lipca 2021 r., na mocy której oddalono wniesione przez stronę skarżącą zażalenie na decyzję Komisji; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez sporne decyzje zasady legalności. W zarzucie tym podniesiono również, że zmieniony wniosek nr 237/05 ⁽¹⁾ nie miał zastosowania w okresie, w odniesieniu do którego strona skarżąca ubiegała się o dodatek edukacyjny.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zmieniony wniosek nr 237/05 został niezgodnie z prawem zastosowany z mocą wsteczną.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że przyjmując zmieniony wniosek nr 237/05 Kolegium Dyrektorów Administracji przekroczyło swoje kompetencje.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zmieniony wniosek narusza art. 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Zmieniony wniosek nr 237/05 w sprawie dodatku edukacyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego przyjęty przez Kolegium Dyrektorów Administracji na ich 284. spotkaniu w dniu 1 lipca 2020 r.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2021 r. – Voco / EUIPO (Kształt opakowania)**(Sprawa T-700/21)**

(2022/C 2/66)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Voco GmbH (Cuxhaven, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Spintig i S. Pietzcker)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt opakowania) – zgłoszenie nr 17 959 421*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 sierpnia 2021 r. w sprawie R 117/2021-4**Żądanie**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem i przed Izbą Odwoławczą, w tym w szczególnością kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2021 r. – Allessa / EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)**(Sprawa T-701/21)**

(2022/C 2/67)

*Język skargi: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Allessa GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Fröhlich, M. Hartmann i H. Lerchl)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Carim Dumerth (Frankfurt nad Menem)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy CASSELLAPARK – słowny unijny znak towarowy nr 16 917 429*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2021 r. w sprawie R 1043/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w postaci braku uzasadnienia;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2021 r. – Compass Tex / EUIPO (Trusted Handwork)

(Sprawa T-704/21)

(2022/C 2/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Compass Tex Ltd (Tsuen Wan, Hong Kong, Chiny) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Trusted Handwork” – zgłoszenie nr 18 244 483

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie R 0034/2021-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2021 r. – WhatsApp Ireland / EROD**(Sprawa T-709/21)**

(2022/C 2/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: WhatsApp Ireland Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: H.-G. Kamann, F. Louis, A. Vallery, lawyers, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan, Solicitors, P. Sreenan, D. McGrath, C. Geoghegan I E. Egan McGrath, Barristers-at-Law)

Strona pozwana: Europejska Rada Ochrony Danych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Rady Ochrony Danych (EROD) nr 1/2021 z dnia 28 lipca 2021 r. w całości lub, tytułem żądania ewentualnego, jej odpowiednich części oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie wiążącej decyzji EROD nr 1/2021 z dnia 28 lipca 2021 r. w przedmiocie sporu, jaki zaistniał w przedmiocie projektu decyzji Irish Supervisory Authority dotyczącej WhatsApp Ireland, która to wiążąca decyzja została przyjęta przez EROD na podstawie art. 65 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO) ⁽¹⁾ skarżąca podnosi siedem zarzutów:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że EROD przekroczyła uprawnienia przyznane jej w art. 65 RODO.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że EROD naruszyła art. 13 ust. 1 lit. d) i art. 12 ust. 1 RODO niewłaściwie interpretując i stosując te przepisy oraz spoczywające na WhatsApp obowiązki związane z przejrzystością ze względu na to, że zwróciła się do tej spółki o informacje, które nie były od niej wymagane.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że EROD naruszyła art. 4 ust. 1 RODO niewłaściwie interpretując i stosując ten przepis oraz pojęcie „danych osobowych”.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że EROD naruszyła usankcjonowane w art. 48 Karty Praw Podstawowych UE domniemanie niewinności, niesłusznie przenosząc na WhatsApp ciężar dowodu i żądając od tej spółki wykazania, że jej środowisko przetwarzania jest tego rodzaju, że prawdopodobieństwo ponownej identyfikacji podmiotów, których dane dotyczą, jest czysto teoretyczne.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że EROD naruszyła usankcjonowane w art. 41 Karty Praw Podstawowych UE prawo do dobrej administracji pomijając przysługujące WhatsApp prawo do bycia wysłuchaną i ciążący na niej samej obowiązek starannego i bezstronnego zbadania dowodów i przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że EROD naruszyła art. 83 RODO i szereg ustalonych w tym rozporządzeniu zasad określania wysokości grzywien.
7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że EROD naruszyła zasadę pewności prawa nie przyznając, iż w swej decyzji nowatorsko zinterpretowała i zastosowała szereg przepisów RODO, efektem czego [zarzucane] naruszenie było nie do przewidzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych (Dz.U. 2016 L 119, s. 1))

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2021 r. – Kaczorowska / EUIPO – Groupe Marcelle (MAESELLE)**(Sprawa T-716/21)**

(2022/C 2/70)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Katarzyna Kaczorowska (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: radca prawny P. Kurcman)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Groupe Marcelle Inc. (Lachine, Quebec, Kanada)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MAESELLE – zgłoszenie nr 18 131 833*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 września 2021 r. w sprawie R 670/2021-4**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 15 lutego 2021 r w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 3 108 583, co się dotyczy wszystkich towarów i usług w odniesieniu do których uwzględniono sprzeciw;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO w celu zmiany decyzji co do istoty sprawy i dokonania rejestracji spornego znaku towarowego dla wszystkich wskazanych w zgłoszeniu towarów i usług, bez uszczerbku dla tych, które nie są kwestionowane;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi w postępowaniach przed Wydziałem Sprzeciwów, Izbą Odwoławczą i Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2021 r. – ICA Traffic / Komisja**(Sprawa T-717/21)**

(2022/C 2/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* ICA Traffic (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Hertwig i C. Vogt)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z tego względu, że umowa ramowa z przedsiębiorstwem UVD Robots APS na dostawę do 200 robotów do dezynfekcji przestała obowiązywać wraz z osiągnięciem podanej ilości maksymalnej;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga oparta jest na następującym zarzucie.

Ogłoszona w komunikacie prasowym z dnia 21 września 2021 r. decyzja Komisji Europejskiej o zamówieniu kolejnych 100 robotów, mimo że umowa ramowa przestała obowiązywać, narusza obowiązującą w prawie Unii zasadę legalności działań administracji, która została ustanowiona w prawie pierwotnym w art. 263 akapit drugi TFUE w związku z art. 264 TFUE.

W sprawie C-23/20 ⁽¹⁾ Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że umowa ramowa przestaje obowiązywać wraz z osiągnięciem ilości maksymalnej określonej w ogłoszeniu o zamówieniu. Decyzja Komisji Europejskiej o zamówieniu dalszych 100 robotów dezynfekcyjnych na podstawie umowy ramowej uzgodnionej z przedsiębiorstwem UVD Robots APS na dostawę do 200 robotów dezynfekcyjnych narusza tym samym art. 49 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE ⁽²⁾ oraz pkt 7, 8 i 10 lit. a) części C załącznika V do tej dyrektywy w związku z jej art. 33 oraz zasadami równego traktowania i przejrzystości, o których mowa w art. 18 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 17 czerwca 2021 r., Simonsen & Weel, C-23/20, EU:C:2021:490.

⁽²⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 65.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2021 r. – Kaczorowska / EUIPO – Groupe Marcelle (MAESELLE)

(Sprawa T-718/21)

(2022/C 2/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Katarzyna Kaczorowska (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: radca prawny P. Kurcman)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Groupe Marcelle Inc. (Lachine, Quebec, Kanada)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MAESELLE – zgłoszenie nr 18 130 823

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 września 2021 r. w sprawie R 671/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 15 lutego 2021 r w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 3 108 698, co się tyczy wszystkich towarów i usług w odniesieniu do których uwzględniono sprzeciw;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO w celu zmiany decyzji co do istoty sprawy i dokonania rejestracji spornego znaku towarowego dla wszystkich wskazanych w zgłoszeniu towarów i usług, bez uszczerbku dla tych, które nie są kwestionowane;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi w postępowaniach przed Wydziałem Sprzeciwów, Izbą Odwoławczą i Sądem.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Postanowienie Sądu z dnia 29 października 2021 r. – LF / Komisja**(Sprawa T-178/21) ⁽¹⁾****(2022/C 2/73)***Język postępowania: francuski*

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 31.5.2021.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL